KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2848/98,

annettu 22 päivänä joulukuuta 1998,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä raakatupakka-alan palkkiojärjestelmän, tuotantokiintiöiden sekä tuottajaryhmittymille myönnettävän erityistuen osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1636/98 ([2]), ja erityisesti sen 7 artiklan, 9 artiklan 5 kohdan, 11 ja 14 a artiklan, 17 artiklan 5 kohdan sekä 27 artiklan,

sekä katsoo, että

asetuksella (EY) N:o 1636/98 saatetaan voimaan raakatupakka-alan laaja uudistus, jonka tarkoituksena on parantaa alan taloudellista tilannetta; tässä uudistuksessa suhteutetaan yhteisön tuki tuotteiden laatuun, muutetaan kiintiöjärjestelmä joustavammaksi ja yksinkertaisemmaksi, mahdollistetaan tiukempi valvonta ja noudatetaan paremmin kansanterveyden ja ympäristönsuojelun vaatimuksia, uudistuksen vuoksi on annettava soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä;

maataloussäädösten yksinkertaistamiseksi olisi korvattava komission asetukset (ETY) N:o 3478/92 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1578/98 ([4]), (ETY) N:o 84/93 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 621/96 ([6]), ja (EY) N:o 1066/95 ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1578/98, yhdellä ainoalla asetuksella,

tuottajaryhmittymien hyväksymisedellytysten osalta on vahvistettava vähimmäiskoko kiintiötodistusten prosenttiosuutena kunkin jäsenvaltion takuukynnykseen nähden; tuottajaryhmittymien hyväksymiseksi olisi myös säädettävä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta nostaa kiintiötodistusten prosenttiosuutta alueellaan ja vahvistaa tuottajien lukumäärän vähimmäisedellytys,

olisi määriteltävä tuottajaryhmittymien hyväksymisedellytykset, jotta nämä voisivat saada kyseistä erityistukea,

markkinoiden rakenteen noudattamiseksi olisi täsmennettävä, että tuottaja voi kuulua ainoastaan yhteen ryhmittymään; sen vuoksi olisi väliaikaisesti säädettävä useaan tuottajaryhmittymään kuuluvan tuottajan mahdollisuudesta luopua jäsenyydestään viimeistään 31 päivänä tammikuuta 1999,

asetuksen (ETY) N:o 2075/92 12 artiklan mukaisesti toimimiseksi ja erityisesti kilpailun vääristymien sekä valvontaongelmien välttämiseksi olisi täsmennettävä, että tuottajaryhmittymä ei saa harjoittaa ensimmäisen asteen jalostustoimintaa,

hallinnollisen menettelyn tietyn yhdenmukaisuuden varmistamiseksi olisi annettava tietyt hyväksynnän hakemista, myöntämistä ja peruuttamista sekä sen edellytysten valvontaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt,

olisi perustettava sellaisten jalostusyritysten hyväksymisjärjestely, jotka voivat tehdä viljelysopimuksia, peruutettava hyväksyntä jos sääntöjä ei noudateta ja täsmennettävä tupakanjalostusta jäsenvaltiossa koskevat erityisedellytykset,

olisi vahvistettava jokaiselle tupakkalajikeryhmälle hyväksytyt tuotantoalueet palkkion myöntämiseksi perinteisten tuotantoalueiden perusteella; Ranskassa nämä alueet on rajattava kantoneihin eikä kuntiin, koska kunnat ovat pinta-alaltaan suhteellisen pieniä; jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava valtuudet supistaa näitä alueita erityisesti tuotannon laadun parantamiseksi,

viljelysopimuksen olennaisia tietoja olisi täsmennettävä; nämä sopimukset olisi rajattava yhteen satovuoteen, jotta markkinoiden tuleva kehitys voitaisiin ottaa huomioon; näiden sopimusten teolle ja rekisteröinnille asetettavat määräpäivät olisi lisäksi vahvistettava kyllin aikaisiksi, jotta jo satovuoden alussa olisi mahdollista taata tuottajille heidän tulevan satonsa vakaa menekki sekä samanaikaisesti jalostusyrityksille säännöllinen raaka-aineen saanti,

([1]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70
([2]) EYVL L 210, 20.7.1998, s. 23
([3]) EYVL L 351, 2.12.1992, s. 17
([4]) EYVL L 206, 23.7.1998, s. 19
([5]) EYVL L 12, 20.1.1993, s. 5
([6]) EYVL L 89, 10.4.1996, s. 8
([7]) EYVL L 108, 13.5.1995, s. 5

moitteettoman hallinnon ja valvonnan varmistamiseksi jokaisesta yksittäisestä tuottajasta olisi myös toimitettava olennaiset tiedot silloin, kun viljelysopimus tehdään tuottajaryhmittymän kanssa,

jäsenvaltioille olisi otettava käyttöön vapaaehtoinen viljelysopimuksia koskeva tarjouskilpailujärjestelmä, jotta sopimushinnat noudattaisivat paremmin markkinaolosuhteita,

palkkioon oikeutetun raakatupakan olisi oltava laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista eikä sillä saisi olla sellaisia tiettyjä ominaisuuksia, jotka estäisivät sen tavanomaisen kaupan pitämisen,

tuki koostuu kiinteästä ja muuttuvasta osasta sekä erityistuesta, ja palkkion eri osien suhde voi vaihdella lajikkeen ja tuottajajäsenvaltion mukaan; palkkion kiinteä osa on maksettava tuottajan jalostusyritykselle toimittamien tupakanlehtien määrästä laatueroista riippumatta, jos vähimmäislaatuvaatimus täyttyy; yhteisön tuotannon laadun ja arvon parantamisen edistämiseksi tuottajaryhmittymä maksaa jäsenilleen palkkion muuttuvan osan vertaamalla ryhmittymän kunkin yksittäisen tuottajan toimittamastaan erästä saamaa markkinahintaa; järjestelmän tehokkuuden lisäämiseksi niille erille, joista on maksettu vähimmäishinnan ja 50 prosentilla korotetun vähimmäishinnan välille jäävä hinta kustakin lajikeryhmästä, on myönnettävä nollan suuruinen muuttuva osa,

palkkiota olisi kuitenkin mukautettava silloin, kun toimitetun tupakan kosteuspitoisuus poikkeaa enintään neljä prosenttia kullekin lajikeryhmälle kohtuullisten laatuvaatimusten perusteella vahvistettavasta kosteuspitoisuudesta, ja valvonnan yksinkertaistamiseksi toimituksen yhteydessä olisi vahvistettava näytteidenoton määrä ja tiheys sekä kosteuspitoisuuden määrittämiselle säädetyn mukautetun painon laskutapa,

on tärkeää rajata ajanjakso, jolloin tupakka on toimitettava jalostusyrityksille, jotta estetään sen vilpillinen siirtäminen satovuodelta toiselle ja noudatetaan eri lajikeryhmiä koskevia vaatimuksia,

palkkion ja ostohinnan maksamisen edellytyksiä olisi täsmennettävä petosten torjumiseksi; muilta osin hallintoa ja valvontaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen kuuluu kuitenkin asetuksen (ETY) N:o 2075/92 17 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioiden toimivaltaan,

palkkio voidaan maksaa vasta toimitusten tarkastuksen jälkeen sen takaamiseksi, että toimenpiteet on tosiasiallisesti toteutettu ja että kiintiöjärjestelmää on noudatettu; olisi kuitenkin säädettävä ennakoiden maksamisesta tuottajille 50 prosenttiin asti maksettavasta palkkiosta, jos riittävä vakuus annetaan; ennakoiden maksamisen mahdollistamiseksi myös ryhmittymille, jotka eivät pysty maksamaan vakuuksia, olisi sallittava erityistuen käyttö näihin vakuuskuluihin,

asetuksessa (ETY) N:o 2075/92 säädetään, että jäsenvaltiot maksavat palkkion suoraan tuottajille ja että tuottajilla on mahdollisuus siirtää osa ylituotannostaan seuraavaan satovuoteen enintään 10 prosentin osalta heille myönnetystä kiintiöstä,

asetuksen (ETY) N:o 2075/92 9 artiklassa otetaan käyttöön eri tupakkalajikeryhmiä koskeva kiintiöjärjestelmä; kiintiöiden jakamista koskevat määräajat olisi vahvistettava riittävän aikaisiksi, jotta tuottajat pystyisivät ottamaan huomioon kyseiset tiedot mahdollisimman hyvin tupakantuotannossaan,

asetuksen (ETY) N:o 2075/92 9 artiklan 3 kohdassa säädetään tuottajien tuotantokiintiöiden jakamisesta suhteessa viitekauden aikana toimitettujen niiden määrien keskiarvoon, jotka on toimitettu viimeistä satovuotta edeltävän kolmen vuoden aikana, ja jaon on oltava voimassa kolme vuotta; määrätyn sadon osalta palkkioon oikeuttavan tietyn määrän saaminen ei merkitse oikeuden saamista seuraavista sadoista,

kussakin jäsenvaltiossa olisi luotava kansalliset kiintiöreservit, jotta jakojärjestelmä olisi joustavampi ja jotta edistettäisiin tuottajien uudelleenkoulutusta ja maatalousyritysten rakenneuudistusta jäsenvaltioissa; tähän kansalliseen reserviin syötetään tuottajille myönnettyjen kiintiöiden tasaleikkauksilla vapautuneita kiintiöitä, ja jäsenvaltioilla on mahdollisuus syöttää reserviin tasaleikkauksia niistä tuotantokiintiötodistusten määristä, joita pysyvät luovutukset koskevat, sekä kiintiöistä, joita ei ole käytetty viljelysopimusten tekemiseen, mukaan lukien myös ne tuotantokiintiötodistusten määrät, joita väliaikaiset luovutukset koskevat,

on tarpeen määrittää kiintiön laskumenetelmä niiden tuottajien osalta, jotka ovat aloittaneet tupakan viljelyn tai jotka ovat nostaneet kiintiötään,

on tärkeätä antaa säännöksiä, jotka mahdollistavat muussa kuin tuottajajäsenvaltiossa tapahtuvan tupakan jalostamisen huomioon ottamisen; tässä tapauksessa kyseinen raakatupakkamäärä olisi otettava haltuun sen tuottajajäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion tuottajien hyväksi,

olisi säädettävä tuotantokiintiötodistuksista, jotka myönnetään tuottajille näiden viitevuosien aikaisten satojen tupakkatoimitusten perusteella; jäsenvaltioiden on voitava nostaa huomioon otettavia määriä tiettyjen tuottajien erityistilanteen huomioon ottamiseksi,

yhteen satovuoteen sovellettavat kynnysmäärät voivat tiettyjen lajikeryhmien osalta olla suuremmat ja toisten lajikeryhmien osalta pienemmät kuin edelliselle satovuodelle vahvistetut kynnysmäärät; lisämäärät olisi jaettava asianomaisten tuottajien kesken noudattaen puolueettomia perusteita ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden tilanteensa perusteella määrittämät tietyt etuoikeudet,

olisi sallittava tuotantokiintiöiden siirto ja luovutus saman lajikeryhmän sisällä joko vuosittain tai pysyvästi ja vahvistettava tuottajien välinen etuoikeus kiintiöiden luovutuksen kannustamiseksi saman tuottajaryhmittymän tuottajien välillä; tuottajan kiintiön laskemisessa ei pidä ottaa huomioon vuosittaisen luovutuksen puitteissa toimitettuja määriä,

olisi otettava huomioon tapaus, jossa perheenjäsenet käyttävät yhdessä samaa tuotantoyksikköä, erityisesti tuotantokiintiötodistukseen sisältyvien vähimmäismäärien ja petostentorjunnan osalta,

tuottajien välinen tuotantokiintiöiden vapaaehtoinen vaihtaminen voi helpottaa tuotannon järkiperäistämistä,

olisi annettava säännöksiä, jotka mahdollistavat mahdollisten riitojen ratkaisemisen vetoamalla pariteettikomiteoihin,

olisi vahvistettava kiintiöiden takaisinosto-ohjelma, johon liittyy takuukynnysten määrien vastaava vähentäminen niiden tuottajien uudelleenkoulutuksen helpottamiseksi, jotka itsenäisesti ja vapaaehtoisesti päättävät poistua alalta; olisi vahvistettava ne määrät, joihin ovat oikeutettuja ne tuottajat, joiden kiintiöt ostetaan takaisin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta myöhempien muutosten soveltamista; olisi säädettävä tuottajien välisestä etuoikeudesta ostaa takaisinosto-ohjelmassa tarjottuja kiintiöitä, jotta tuotanto säilyisi mahdollisimman suuressa määrin samassa tuotantoketjussa,

moitteettoman hallinnon sekä avoimuuden ja valvonnan vuoksi tuottajan, joka ei ole tuottajaryhmittymän jäsen, on toimitettava tietyn lajikeryhmän saman satovuoden tupakka yhteen jalostusyritykseen, ja maksut tuottajaryhmittymille sekä ensimmäisen jalostusasteen yrityksen tuottajalle maksama ostohinta on suoritettava ainoastaan pankki- tai postisiirtona yhdelle ja ainoalle tilille, jonka on liityttävä maksun suorittamiseen yksittäisille tuottajille, ja kullekin tuottajalle myönnettävä tuotantokiintiö on julkistettava,

asetuksen (ETY) N:o 2075/92 4 a artiklan 5 kohdassa säädetään erityistuen, joka ei saa olla enemmän kuin kaksi prosenttia palkkiosta, myöntämisestä tuottajaryhmittymälle, ja olisi käytettävä enimmäisprosenttimäärää sen varmistamiseksi, että tuottajaryhmittymälle annetut tehtävät, muun muassa ympäristönsuojelun parantamiseen tarkoitetut toimet, suoritetaan asianmukaisesti,

asetuksen (ETY) N:o 2075/92 17 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on määriteltävä tarvittavat toimenpiteet yhteisön säännösten noudattamisen varmistamiseksi raakatupakka-alalla; on kuitenkin tärkeätä, että tarkastustoimet vastaavat määrättyjä vaatimuksia, mikä varmistaa niiden pääsääntöisesti yhdenmukaisen soveltamisen jäsenvaltioissa tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3508/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 820/97 ([2]), ja tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3887/92 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1678/98 ([4]), säädetyn yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän mukaisesti,

useassa jäsenvaltiossa on käytäntönä tehdä tarkastuksia tupakan jalostuspaikan asemesta siinä paikassa, johon tupakka toimitetaan; näitä tarkastuksia ei voida pitää riittävinä; olisi määriteltävä paikat, joihin tupakka on toimitettava, ja täsmennettävä toteutettavat tarkastukset,

yhteisön tukia koskevien säännösten noudattamista on valvottava tehokkaasti; tämän vuoksi olisi määriteltävä yksityiskohtaisesti hallintoa koskevien ja paikalla tehtävien tarkastusten edellytykset ja yksityiskohtaiset tekniset säännöt; ottaen huomioon paikalla tehdyistä tarkastuksista saadut kokemukset on aiheellista liittää valvonnan vähimmäisedellytyksiin riskinarviointi ja tarkentaa huomioon otettavat tekijät,

asetuksen (ETY) N:o 2075/92 5 artiklan a ja c alakohdan mukaisesti palkkion myöntämisen ehtona on, että tupakanlehdet ovat peräisin määrätyltä tuotantoalueelta ja että ne toimitetaan viljelysopimuksen perusteella; näitä ehtoja voidaan helposti kiertää, jollei valvota sitä, että sopimuksessa ilmoitetuilla alueilla tosiasiallisesti viljellään ilmoitettua lajiketta; olisi siis määriteltävä jäsenvaltioiden suorittaman viljeltyjen alueiden tarkastuksen vähimmäistaso samoin kuin seuraamukset toistuvien sääntöjenvastaisuuksien toteamisesta; näiden seuraamusten on oltava riittäviä ehkäisemään vääriä ilmoituksia, kuitenkin noudattaen suhteellisuuden periaatetta,

([1]) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1
([2]) EYVL L 117, 7.5.1997, s. 1
([3]) EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36
([4]) EYVL L 212, 30.7.1998, s. 23

petosten ehkäisemiseksi tupakanlehdet on tarkastettava siinä vaiheessa, kun tuottaja toimittaa ne ensimmäisen jalostusasteen suorittavalle yritykselle; tupakan on oltava valvonnanalaisena, kunnes sille on suoritettu jalostus- ja kauppakunnostustoimenpiteet; on tärkeätä tarkastaa myös kolmansista maista tuodut tupakanlehdet, joille suoritetaan ensimmäisen asteen jalostus ja jotka kauppakunnostetaan samassa jalostusyrityksessä kuin yhteisömaista peräisin olevia tupakanlehtiä,

olisi säädettävä, että jalostusyrityksiin ja tuottajiin liittyviin tietoihin ja asiakirjoihin saa tutustua ja että niitä voidaan käyttää suoritettavissa tarkastuksissa,

olisi määriteltävä seuraamukset toistuvista epäjohdonmukaisuuksista; näiden seuraamusten on oltava riittäviä ehkäisemään yhteisön tukien väärinkäytökset, kuitenkin kunnioittaen suhteellisuuden periaatetta, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tupakan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

Määritelmät

1 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan ilmaisulla:

— ”toimitus” toimintaa, joka tapahtuu yhden päivän aikana ja jossa tuottaja siirtää raakatupakan jalostusyritykseen viljelysopimuksen mukaisesti,

— ”tuottajaryhmittymä” tuottajaryhmittymää, jonka jäsenvaltio on hyväksynyt 4 artiklan mukaisesti,

— ”väliaikainen luovutus” tuotantokiintiötodistuksissa ilmoitettujen määrien luovutusta enintään yhdeksi vuodeksi, jota ei voida uusia, kiintiöiden jakamista koskevan kolmivuotiskauden aikana,

— ”pysyvä luovutus” tuotantokiintiötodistuksissa ilmoitettujen määrien luovutusta yli yhdeksi vuodeksi kiintiöiden jakamista koskevan kolmivuotiskauden aikana,

— ”ensimmäinen ostaja” ensimmäisen jalostusasteen yritystä, joka on viljelysopimuksen ensimmäinen allekirjoittaja,

— ”erä” kunkin tuottajan toimittamaa koko tuotantoa tai sen osaa jaoteltuna siten, että muodostuu yksi tai useampia erillisiä osia määritellyn laatuluokan mukaan eriteltynä tai ilman erittelyä, sekä vainon ja kosteuspitoisuuden mukaan, ja numeroituna siten, että ostohinta ja yksittäinen tuottaja voidaan tunnistaa,

— ”tarkastustodistus” toimivaltaisen tarkastuselimen toimittamaa asiakirjaa, jossa todistetaan, että ensimmäisen jalostusasteen yritys on haltuunottanut kyseisen tupakan, että tämä määrä on toimitettu tuottajille myönnettyjen kiintiötodistusten mukaisesti ja että toimissa noudatetaan voimassa olevia säännöksiä.

II OSASTO

Tuottajaryhmittymät

I LUKU

Hyväksyntä

2 artikla

1. Jäsenvaltiot hyväksyvät tuottajaryhmittymät niiden hakemuksesta.

2. Tuottajaryhmittymä ei saa harjoittaa tupakan ensimmäisen jalostusasteen toimintaa.

3. Tuottaja ei voi kuulua useampaan ryhmittymään.

3 artikla

1. Tuottajaryhmittymän on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) sen on oltava perustettu jäsentensä aloitteesta;

b) sen perustamisen tarkoituksena on yhdessä mukauttaa jäseninä olevien tuottajien tuotantoa markkinoiden vaatimusten mukaan;

c) sen on vahvistettava yhteiset tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevat säännöt ja varmistettava, että sen jäsenet soveltavat niitä erityisesti tuotteiden laadun ja viljelymenetelmien käytön osalta, sekä tarvittaessa ostettava siemeniä, lannoitteita ja muita tuotantovälineitä;

d) sillä on oltava ryhmittymän toimintaa koskevat perussäännöt, joissa toiminta rajataan koskemaan ainoastaan raakatupakka-alaa; perussääntöjen on velvoitettava jäseninä olevia tuottajia vähintään:

— saattamaan koko kaupan pidettäväksi tarkoitetun tuotantonsa markkinoille ryhmittymän välityksellä,

— noudattamaan tuotantoa koskevia yhteisiä sääntöjä;

e) sillä on oltava vähintään kiintiötodistuksia määrälle, joka on ilmaistu tonneina ja joka vastaa vähintään liitteessä I vahvistettua prosenttiosuutta sen jäsenvaltion takuukynnyksestä, johon ryhmittymä on sijoittautunut.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa korkeamman prosenttimäärän ja säätää tuottajien lukumäärää koskevista vähimmäisedellytyksistä;

f) sen perussäännöissä on oltava määräyksiä, joilla varmistetaan, että jäsenet, jotka haluavat luopua jäsenyydestään, voivat sen tehdä:

— oltuaan mukana ryhmittymässä vähintään vuoden sen hyväksymisen jälkeen

ja

— ilmoitettuaan asiasta kirjallisesti ryhmittymälle viimeistään 31 päivänä lokakuuta, jolloin ero tulee voimaan seuraavasta satovuodesta lähtien. Näitä säännöksiä on sovellettava rajoittamatta sellaisten kansallisissa laeissa tai asetuksissa olevien säännösten soveltamista, joiden tarkoituksena on suojella ryhmittymää tai sen velkojia taloudellisilta seuraamuksilta tietyissä tapauksissa, joissa jäsen eroaa, tai estää jäsenen eroaminen kesken varainhoitovuoden;

g) sen on sekä säännöissään että kaikessa toiminnassaan pyrittävä estämään kaikenlaista syrjintää, joka on vastoin yhteismarkkinoiden toiminnan ja perustamissopimuksen yleisiä tavoitteita, sekä erityisesti kaikenlaista kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää, joka kohdistuu:

— tuottajiin tai ryhmittymiin, joista voisi tulla sen jäseniä

tai

— sen taloudellisiin yhteistyökumppaneihin;

h) sillä on oltava oikeushenkilöllisyys tai riittävä oikeustoimikelpoisuus voidakseen kansallisen lainsäädännön mukaan käyttää oikeuksiaan ja vastata velvoitteistaan;

i) sillä on oltava kirjanpito, jonka perusteella toimivaltaisen viranomaisen on mahdollista täydellisesti tarkastaa, mihin tarkoitukseen ryhmittymä on käyttänyt erityistuen;

j) sillä ei saa olla hallitsevaa asemaa yhteisössä, ellei tämä ole tarpeen perustamissopimuksen 39 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin pyrkimiseksi;

k) sen on sisällytettävä perussääntöihinsä jäseniään koskeva velvoite noudattaa c ja d alakohdassa säädettyjä edellytyksiä viimeistään siitä päivästä alkaen:

— kun hyväksyntä tulee voimaan

tai

— kun nämä liittyvät jäseniksi, jos se tapahtuu hyväksynnän jälkeen.

2. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu ryhmittymän tuotannon markkinoille saattaminen käsittää vähintään seuraavat toimenpiteet:

— ryhmittymän on tehtävä omissa nimissään ja omaan lukuunsa viljelysopimukset ryhmittymän jäsenten koko tuotannon osalta,

— jäsenten on toimitettava ryhmittymälle koko tuotantonsa yhteisten normien mukaisesti valmisteltuna sen jalostajille toimittamista varten.

4 artikla

1. Tuottajaryhmittymien hyväksyminen kuuluu sen jäsenvaltion toimivaltaan, jonka alueella tuottajaryhmittymällä on sääntömääräinen toimipaikkansa.

2. Kyseinen jäsenvaltio päättää hyväksymisestä hakemuksen perusteella 60 päivän kuluessa hakemuksen jättöpäivästä noudattaen 3 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä.

3. Jäsenvaltion on vahvistettava hyväksynnän voimaantulopäivä. Se ei saa olla ryhmittymän tosiasiallisen toiminnan alkamispäivää aiempi.

5 artikla

1. Jokaisen tuottajaryhmittymän on päivitettävä vuosittain ennen 15 päivää marraskuuta hyväksyntää koskevat tiedot ja toimitettava jäsenvaltiolle tieto edelliseen kauteen verraten mahdollisesti tapahtuneista muutoksista.

2. Hyväksymisedellytykset 15 päivänä marraskuuta täyttävä tuottajaryhmittymä voi pitää hyväksynnän seuraavan vuoden satoa varten.

3. Tuottajaryhmittymä, joka ei enää täytä hyväksymisedellytyksiä 15 päivänä marraskuuta, voi esittää ennen viljelysopimusten tekemiselle 10 artiklan 1 kohdassa asetettua määräpäivää 4 artiklassa säädetyn hyväksymistä koskevan hakemuksen, jotta se voi pitää hyväksynnän saman vuoden satoa varten.

II LUKU

Hyväksynnän peruuttaminen

6 artikla

1. Jäsenvaltion on peruutettava tuottajaryhmittymälle annettu hyväksyntä, jos:

a) erityistukea käytetään muihin kuin 40 artiklan 2 kohdassa säädettyihin tarkoituksiin;

b) hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty;

c) hyväksyminen on perustunut virheellisiin tietoihin;

d) ryhmittymä on saanut hyväksyntänsä vilpillisesti;

e) komissio toteaa, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa sopimuksiin, päätöksiin ja neuvoteltuihin käytäntöihin;

f) sovelletaan 51 artiklassa säädettyjä tapauksia.

2. Jäsenvaltion toteuttama hyväksynnän peruuttaminen tulee voimaan päivästä, jona hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 2 ja 3 kohdan säännösten soveltamista.

Kyseisen päivän jälkeen maksetut tuet on perittävä takaisin korotettuina tukien maksupäivästä niiden takaisin saamiseen asti juoksevalla korolla. Sovellettava korkoprosentti on kansallisen lainsäädännön mukaan vastaavanlaisten takaisinperimisten osalta voimassa oleva korkoprosentti.

3. Jos hyväksyntä on peruutettu vakavien väärinkäytösten vuoksi, takaisin perittävää tukien määrää korotetaan 30 prosentilla.

Tässä tapauksessa sekä 51 artiklassa säädetyissä tapauksissa hyväksyntä voidaan uusia vasta 12 kuukauden kuluttua hyväksynnän peruutuspäivästä.

4. Jos hyväksyntä peruutetaan, tuottajaryhmittymän on esitettävä uusi hyväksymishakemus.

III OSASTO

Ensimmäisen jalostusasteen yritys

7 artikla

1. Jäsenvaltiolla, jonka alueella ensimmäisen jalostusasteen yrityksen toimipaikka sijaitsee, on valtuudet hyväksyä ensimmäisen jalostusasteen yritykset, jotka ovat saaneet luvan viljelysopimusten allekirjoittamiseen.

2. Kyseinen jäsenvaltio päättää hyväksymishakemuksesta asetuksen (ETY) N:o 2075/92 6 artiklan 2 kohtaa ja muita itse määrittelemiään edellytyksiä noudattaen 60 päivän kuluessa hakemuksen jättöpäivästä ja vahvistaa päivän, josta alkaen hyväksyntä on voimassa, jos hakemus hyväksytään. Ensimmäisen jalostusasteen yrityksen hyväksyntä ei voi tapahtua ennen hakemuksen jättöpäivää.

3. Jäsenvaltio peruuttaa ensimmäisen jalostusasteen yrityksen hyväksynnän, ja peruuttaminen tulee voimaan seuraavasta satovuodesta alkaen sen päivän jälkeen, jolloin yksi tai useampi hyväksymisedellytys ei enää täyty, tai 53 artiklassa säädetyissä tapauksissa.

IV OSASTO

Palkkiojärjestelmä

I LUKU

Tuotantoalueet

8 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 5 artiklan a alakohdassa tarkoitetut tuotantoalueet vahvistetaan kullekin lajikeryhmälle tämän asetuksen liitteessä II.

Jäsenvaltiot vahvistavat suppeampia tuotantoalueita erityisesti laadullisten perusteiden vuoksi. Rajatun tuotantoalueen pinta-ala ei saa ylittää hallinnollisen kunnan, tai Ranskan osalta, kantonin pinta-alaa.

II LUKU

Viljelysopimus

9 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 5 artiklan c alakohdassa tarkoitettu viljelysopimus on tehtävä tupakan ensimmäisen jalostusasteen yrityksen sekä tuottajaryhmittymän tai sellaisen yksittäisen tuottajan kesken, joka ei ole ryhmittymän jäsen.

2. Viljelysopimus on tehtävä lajikeryhmittäin. Se velvoittaa ensimmäisen jalostusasteen yrityksen ottamaan tupakanlehtitoimituksia vastaan sopimuksessa säädetyn määrän, ja yksittäisen tuottajan, joka ei ole ryhmittymän jäsen, tai tuottajaryhmittymän toimittamaan jalostusyritykselle tämän määrän tosiasiallisen tuotantonsa rajoissa.

3. Viljelysopimuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) sopimuspuolet;

b) tuottajan kiintiötodistusta koskeva viite;

c) lajikeryhmä, jota sopimus koskee, ja tarvittaessa tupakkalajike;

d) toimitettava enimmäismäärä;

e) tupakan tarkka tuotantopaikka (8 artiklassa tarkoitettu tuotantoalue, provinssi, kunta ja lohkon tunnistetiedot 43 artiklassa tarkoitetun valvontajärjestelmän perusteella);

f) kyseisen lohkon pinta-ala kulkuteitä ja aitauksia lukuunottamatta;

g) ostohinta laatuluokittain lukuun ottamatta palkkiota, mahdollisia palveluja ja veroja;

h) sovitut vähimmäislaatua koskevat vaatimukset vähintään kolmeen laatuluokkaan luokiteltuna sekä tuottajan sitoumus toimittaa jalostusyritykselle vähintään näitä laatuvaatimuksia vastaavaa raakatupakkaa;

i) ensimmäisen jalostusasteen yrityksen sitoutuminen maksamaan tuottajalle laatuluokan mukainen ostohinta;

j) ostohinnan maksuaika, joka ei saa olla enempää kuin 30 päivää kunkin toimituksen päättymisestä;

k) lauseke, jossa määrätään sopimusten tarjouskilpailujärjestelmästä, jos jäsenvaltio päättää soveltaa 12 artiklaa.

Kun jäsenvaltio on päättänyt asetuksen (ETY) N:o 2075/92 6 artiklan 4 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti maksaa palkkioita tuottajille ensimmäisen jalostusasteen yritysten kautta, viljelysopimuksen on sisällettävä jalostusyrityksen sitoumus maksaa tuottajalle hinnan lisäksi sopimuksen kohteena olevaa ja tosiasiallisesti toimitettua määrää vastaavan palkkion suuruinen summa.

4. Sopimus ei saa ylittää kestoltaan yhtä satovuotta.

5. Sovellettaessa asetuksen (ETY) N:o 2075/92 10 artiklan 2 kohdan säännöksiä viljelysopimuksen osapuolet voivat lisätä, kirjallisella sopimusehtojen muutoksella, sopimuksessa alunperin tarkennettuja määriä, silloin kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) sopimusehtojen muutoksella täsmennetään kunkin lajikeryhmän osalta sopimuksen kattamalla alueella ja kyseisenä satovuotena kertynyt ylituotanto, joka saa olla enintään 10 prosenttia tuottajalle kyseisen satovuoden aikana myönnetystä kiintiöstä;

b) sopimusehtojen muutos toimitetaan toimivaltaisen viranomaisen rekisteröitäväksi viimeistään l0:ntenä päivänä tämän asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen.

Toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu sopimusehtojen muutos tarkistettuaan, että tuottaja ei ole hyötynyt ylituotannon siirtämisestä edellisen satovuoden aikana.

10 artikla

1. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta viljelysopimukset on tehtävä viimeistään satovuoden 30 päivänä toukokuuta.

2. Tehdyt viljelysopimukset on jätettävä toimivaltaisen elimen rekisteröitäväksi viimeistään 10 päivää niiden tekemiselle annetun määräajan päättymisen jälkeen, lukuun ottamatta ylivoimaista estettä.

3. Jos 1 kohdassa sopimuksen allekirjoittamiselle tai 2 kohdassa viljelysopimuksen jättämiselle säädetty määräaika ylittyy enintään 15:llä päivällä, korvattavaa palkkiota on alennettava 20 prosentilla.

4. Toimivaltainen toimielin toimii siinä jäsenvaltiossa, jossa jalostus tapahtuu. Kun jalostus tapahtuu muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella tupakka on viljelty, jalostajajäsenvaltion toimivaltaisen elimen on välittömästi lähetettävä jäljennös rekisteröidystä sopimuksesta tuottajajäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle.

Jos kyseinen elin ei itse valvo palkkiojärjestelmää, se toimittaa rekisteröidyn sopimuksen jäljennöksen valvonnasta vastaavalle yksikölle.

11 artikla

Kun viljelysopimus tehdään jalostusyrityksen ja tuottajaryhmittymän kesken, sopimukseen on liitettävä luettelo tuottajien nimistä ja pinta-aloista 9 artiklan 3 kohdan e ja f alakohdan mukaisesti, samoin kuin yhteenveto heidän kiintiöistään.

12 artikla

1. Jäsenvaltiot päättävät ennen satovuoden 31 päivää tammikuuta, aikovatko ne soveltaa viljelysopimuksiin tarjouskilpailujärjestelmää, joka kattaa kaikki jäsenvaltioiden alueella allekirjoitetut sopimukset.

2. Viljelysopimusten tarjouskilpailujärjestelmässä 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen lisätään lauseke, jossa määrätään tuottajan mahdollisuudesta korvata ensimmäinen ostaja muulla ensimmäisen jalostusasteen yrityksellä ennen 20 päivää, jotka edeltävät tupakantoimitusten aloittamispäivää.

Korvaaminen voi tapahtua silloin, kun saadaan yksi tai useampia virallisia tarjouksia ensimmäisen jalostusasteen yritykseltä, joka ilmoittaa voivansa ottaa haltuunsa koko sopimuksen. Uusien hintojen, lukuun ottamatta palkkiota, mahdollisia palveluja ja veroja, on oltava vähintään 10 prosenttia korkeammat kuin sopimuksessa ilmoitetut hinnat.

3. Tuottaja, joka on saanut virallisia tarjouksia, ilmoittaa kirjatulla kirjeellä ensimmäiselle ostajalle uudet hinnat lukuun ottamatta palkkiota, mahdollisia palveluja ja veroja.

4. Ensimmäistä ostajaa ei korvata sopimuksessa, jos tämä ilmoittaa tuottajalle 7 päivän kuluessa 3 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta hyväksyvänsä tarjouskilpailusta johtuvat uudet hinnat. Jos uusia hintoja ei hyväksytä tai vastausta ei saada säädetyn ajan kuluessa, ensimmäinen ostaja korvataan sopimuksessa sillä ensimmäisen jalostusasteen yrityksellä, joka on tehnyt tuottajalle korkeimman virallisen tarjouksen.

5. Tuottaja ilmoittaa korvaamisesta ensimmäiselle ostajalle ja jäsenvaltiolle ennen tupakantoimituksen aloituspäivää lähettämällä viimeksi mainitulle päivitetyn jäljennöksen alkuperäisestä sopimuksesta, jonka asianomaiset osapuolet ovat varmentaneet.

6. Jos tupakka jalostetaan eri jäsenvaltiossa kuin jossa se on tuotettu, viljelysopimusten tarjouskilpailujärjestelmää sovelletaan sen jäsenvaltion hyväksymien säännösten perusteella, jossa tuotanto tapahtuu.

III LUKU

Vähimmäislaatuvaatimukset

13 artikla

Jalostusyritykselle toimitettavan tupakan on oltava laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, eikä sillä saa olla liitteessä III esitettyjä ominaisuuksia. Sopimuspuolet voivat sopia tiukemmista laatuvaatimuksista.

14 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää, että ensimmäisen jalostusasteen yritykselle toimitetun tupakan laatua koskevat riita-asiat on annettava välittäjänä toimivan elimen ratkaistavaksi. Jäsenvaltiot vahvistavat näiden elinten kokoonpanoa ja käsittelemiä asioita koskevat säännöt; niissä on oltava tasapuolisesti yksi tai useampi sekä tuottajien että jalostajien edustaja.

IV LUKU

Palkkioiden ja ennakoiden maksaminen

15 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 2075/92 4 a artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut palkkion jakautumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, muuttuvan osan ja palkkion välinen vähimmäissuhde sekä muuttuvan osan laskemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä V. Jäsenvaltiot voivat korottaa muuttuvan osan ja palkkion välistä suhdetta 45 prosenttiin asti.

2. Palkkion kiinteät osat, jotka maksetaan joko tuottajaryhmittymälle, joka jakaa kiinteän osan kokonaisuudessaan kullekin ryhmittymän jäsenelle, tai kullekin ryhmittymään kuulumattomalle yksittäiselle tuottajalle, sekä asianomaisen tuotantokiintiötodistukseen kirjattava määrä lasketaan ensimmäisen jalostusasteen yrityksen haltuunottamien kyseistä lajikeryhmää olevien ja vaadittua vähimmäislaatua vastaavien tupakanlehtien painon perusteella.

Jos kosteuspitoisuus on korkeampi tai alhaisempi kuin liitteessä IV kyseiselle lajikkeelle vahvistettu pitoisuus, painoa on mukautettava jokaiselta prosenttiyksikön suuruiselta poikkeamatta enintään neljän prosentin kosteuspitoisuuden rajoissa.

3. Kosteuspitoisuuden määritysmenetelmät, näytteidenoton määrä ja tiheys, sekä mukautetun painon laskutapa vahvistetaan liitteessä VI.

4. Palkkion muuttuva osa, joka maksetaan tuottajaryhmittymälle, joka jakaa sen kokonaisuudessaan kullekin ryhmittymän jäsenelle, lasketaan kullekin toimitetulle erälle ensimmäisen jalostusasteen yrityksen erän hankkimiseksi maksaman ostohinnan perusteella.

16 artikla

1. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta tuottajan on toimitettava koko tuotantonsa ensimmäisen jalostusasteen yritykselle viimeistään satovuotta seuraavan vuoden 30 päivänä huhtikuuta lajikeryhmien VI, VII ja VIII osalta ja satovuotta seuraavan vuoden 15 päivänä huhtikuuta muiden lajikeryhmien osalta palkkio-oikeutensa menettämisen uhalla.

Toimituksen on tapahduttava joko suoraan samaan paikkaan, jossa jalostus tapahtuu, tai jos jäsenvaltio antaa luvan, hyväksyttyyn ostokeskukseen. Näiden ostokeskusten on oltava toimivaltaisen tarkastuselimen hyväksymiä, ja niillä on oltava käytössään asianmukaiset laitteistot ja välineet punnitsemista varten sekä asianmukaiset tilat.

2. Kunkin tuottajan on ilmoitettava kirjallisesti toimivaltaiselle tarkastuselimelle viimeistään 10 päivänä toukokuuta lajikeryhmien VI, VII ja VIII osalta ja viimeistään 25 päivänä huhtikuuta muiden lajikeryhmien osalta kaikki ne tupakanlehtien määrät, joita ei ole toimitettu ensimmäisen jalostusasteen yritykseen 1 kohdassa vahvistettuihin päivämääriin mennessä, sekä paikka, jonne kyseinen tupakka on varastoitu. Toimivaltaisen elimen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että 1 kohdassa vahvistettuihin päivämääriin mennessä ensimmäisen jalostusasteen yritykselle toimittamatta jääneen tupakan ilmoitettaisiin olevan lähtöisin seuraavasta sadosta.

17 artikla

Kukin tuottaja, joka ei ole ryhmittymän jäsen, saa toimittaa saman sadon tiettyyn lajikeryhmään kuuluvaa tupakkaa ainoastaan yhdelle jalostusyritykselle.

18 artikla

1. Tupakan toimittamisen todistavan toimivaltaisen tarkastuselimen antaman tarkastustodistuksen ja tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdan i alakohdassa tarkoitetun ostohinnan maksutodistuksen perusteella jäsenvaltion toimivaltainen elin maksaa:

— palkkion kiinteän osan tuottajaryhmittymälle tai yksittäisille tuottajille, jotka eivät ole ryhmittymän jäseniä,

— palkkion muuttuvan osan ja erityistuen tuottajaryhmittymälle.

2. Jäsenvaltion on maksettava tuottajalle palkkion kiinteä osa ja erityistuki 30 päivän kuluessa 1 kohdassa säädettyjen asiakirjojen esittämispäivästä.

Palkkion muuttuva osa on maksettava tuottajaryhmittymälle 30 päivän kuluessa 1 kohdassa säädettyjen asiakirjojen ja kyseessä olevan ryhmittymän toimittaman ilmoituksen, jossa todistetaan kunkin lajikeryhmän toimitusten päättyminen, esittämispäivästä.

3. Tuottajaryhmittymä maksaa palkkion kiinteän ja muuttuvan osan pankki- tai postisiirtona ryhmittymän tuottajajäsenelle 30 päivän kuluessa mainitun summan vastaanottamispäivästä.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut summat tuottajaryhmittymille sekä ensimmäisen jalostusasteen yrityksen tuottajalle maksama ostohinta voidaan maksaa ainoastaan pankki- tai postisiirtona yhdelle ja ainoalle tilille, jonka on liityttävä tuottajaryhmittymässä maksun suorittamiseen ryhmittymän jäseninä oleville yksittäisille tuottajille.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään 9 artiklan 3 kohdan i alakohdassa tarkoitetun ostohinnan maksamisen osalta, mainitun maksun todistamista ei edellytetä, jos osoitetaan, että sopimuksen allekirjoittanut ensimmäisen jalostusasteen yritys on konkurssimenettelyssä tai tuomittu konkurssiin, tai se on muussa vastaavassa menettelyssä.

19 artikla

1. Jäsenvaltiot soveltavat tuottajiin palkkion ennakkomaksujärjestelmää 2—8 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ennakko on maksettava tuottajan hakemuksesta toimivaltaisen tarkastuselimen antaman ennakkokelpoisuustodistuksen perusteella.

3. Hakemukseen palkkion ennakkomaksusta on liitettävä seuraavat asiakirjat, paitsi jos jäsenvaltio on antanut muita säännöksiä siitä syystä, että sillä on jo mainitut asiakirjat käytettävissään:

a) jäljennös tuottajan nimissään tekemästä viljelysopimuksesta;

b) jäljennös tuottajalle myönnetystä ja kyseisen viljelysopimuksen kattamasta kiintiötodistuksesta;

c) asianomaisen tuottajan kirjallinen ilmoitus tupakkamääristä, jotka hän pystyy toimittamaan kuluvan satovuoden aikana.

4. Tarkastuselinten on myönnettävä 2 kohdassa tarkoitettu todistus tarkistettuaan edellisessä kohdassa tarkoitetut asiakirjat ja tuottajan toimittaman kirjallisen ilmoituksen todenperäisyyden.

5. Sellainen ennakkomaksu, jonka enimmäismäärä on 50 prosenttia maksettavasta palkkiosta, edellyttää tämän ennakkomaksun suuruisen vakuuden antamista 15 prosentilla korotettuna.

Ennakko maksetaan satovuoden 16 päivästä lokakuuta alkaen, ja se on maksettava viimeistään 30 päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen ja vakuuden antamista koskevan todisteen esittämisestä, paitsi jos mainittu hakemus esitetään ennen 16 päivää syyskuuta, jolloin määräaika on 60 päivää.

6. Kun ennakkoa on maksettu tuottajaryhmittymälle ja kun ennakon määrää ei ole 30 päivän kuluessa sen vastaanottamisesta maksettu siihen oikeutetuille tuottajille tai palautettu jäsenvaltiolle, jäljelle jääneestä määrästä on maksettava korkoa jäsenvaltion vahvistaman korkoprosentin mukaan. Nämä korot lasketaan ennakon saantipäivämäärästä alkaen, ja ne lasketaan Euroopan maatalouden tuki- ja ohjausrahaston (EMOTR) hyväksi.

7. Tuottajalle maksetun ennakon määrä vähennetään kyseiselle tuottajalle maksettavan palkkion määrästä ensimmäisestä hänen suorittamastaan toimituksesta alkaen 18 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti.

Vakuus vapautetaan esitettäessä kyseistä tupakkamäärää koskeva tarkastustodistus ja todistus palkkiota vastaavan summan maksamisesta oikeudenomistajina oleville tuottajille. Jäsenvaltioiden on määriteltävä lisäehdot ja erityisesti tupakan toimittamisen ajankohdat tai vähimmäismäärät, jotka voivat antaa aiheen tarkastustodistuksen laatimiseen. Annetun vakuuden määrästä vapautetaan 50:tä prosenttia vastaava osuus, kun palkkiosta on maksettu 50 prosenttia.

Vakuus vapautetaan, kun myönnetty ennakko on vähennetty kokonaisuudessaan maksettavista palkkioista.

8. Jos tuottaja ei ole toteuttanut 16 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa toimituksia, jotka mahdollistaisivat koko myönnetyn ennakon vähentämisen maksettavista palkkioista, kyseisen tuottajan antamasta vakuudesta pidätetään takaisin maksamatonta ennakkoa vastaava osuus, ylivoimaista estettä lukuun ottamatta.

9. Jäsenvaltioiden on määriteltävä ennakkojen myöntämistä koskevat lisäehdot ja erityisesti määräaika hakemusten jättämiselle. Tuottaja ei voi hakea ennakkoa sen jälkeen, kun hän on aloittanut toimitukset.

20 artikla

1. Vuosien 1999 ja 2000 satojen osalta jäsenvaltiot voivat maksaa palkkiot tuottajille ensimmäisen jalostusasteen yritysten kautta. Tässä tapauksessa jäsenvaltio maksaa jalostajalle tarkastustodistuksen ja 9 artiklan 3 kohdan i alakohdassa tarkoitetun ostohinnan maksutodistuksen perusteella:

— palkkion kiinteän osan tuottajaryhmittymille tai yksittäisille tuottajille, jotka eivät ole ryhmittymän jäseniä,

— palkkion muuttuvan osan ja erityistuen tuottajaryhmittymille.

2. Jäsenvaltio maksaa palkkion ensimmäisen jalostusasteen yritykselle seuraavien määräaikojen kuluessa:

a) palkkion kiinteän osan ja erityistuen 30 päivän kuluessa 1 kohdassa säädettyjen asiakirjojen esittämisestä;

b) palkkion muuttuvan osan 30 päivän kuluessa kyseisen tuottajaryhmittymän antaman ilmoituksen ja 1 kohdassa säädettyjen asiakirjojen esittämisestä.

3. Ensimmäisen jalostusasteen yritys maksaa palkkion kiinteän osan ja tarvittaessa muuttuvan osan sekä erityistuen, kyseiselle tuottajalle 10 päivän kuluessa mainittujen summien vastaanottamisesta.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut summat voidaan maksaa ainoastaan pankki- tai postisiirtona yhdelle ja ainoalle tilille, jonka on liityttävä tuottajaryhmittymän kyseessä ollessa maksun suorittamiseen ryhmittymän jäseninä oleville yksittäisille tuottajille.

21 artikla

1. Palkkiot maksaa tai niistä maksettavan ennakon suorittaa se jäsenvaltio, jonka alueella tupakka on tuotettu. Tuottajan palkkiot maksetaan sen jäsenvaltion valuuttana, jonka alueella tupakka on tuotettu.

2. Kun tupakka jalostetaan muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella se on tuotettu, jalostajajäsenvaltion on tarkastuksen jälkeen ilmoitettava tuottajajäsenvaltiolle kaikki palkkion maksamiseen tai vakuuden vapauttamiseen tarvittavat tiedot.

V OSASTO

Tuotantokiintiöjärjestelmä

I LUKU

Kiintiöiden jakaminen

22 artikla

1. Jäsenvaltiot jakavat asetuksen (ETY) N:o 2075/92 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen takuukynnysten rajoissa kunkin lajikeryhmän kolmen peräkkäisen satovuoden tuotantokiintiöt yksittäisille tuottajille, jotka eivät ole tuottajaryhmittymän jäseniä, ja tuottajaryhmittymille suhteessa niiden määrien keskiarvoon, jotka kukin yksittäinen tuottaja tai tuottajaryhmittymä on toimittanut jalostettavaksi viimeistä satoa edeltävän kolmen vuoden aikana.

2. Jäsenvaltiot voivat joko jakaa tuotantokiintiöt suoraan yksittäisten tuottajien, jotka eivät ole tuottajaryhmittymän jäseniä, ja tuottajaryhmittymien kesken tai vaatia, että yksittäiset tuottajat, jotka eivät ole tuottajaryhmittymän jäseniä, ja tuottajaryhmittymät toimittavat jäsenvaltiolle hakemukset tuotantokiintiön saamiseksi.

3. Jäsenvaltiot toimittavat yksittäisille tuottajille, jotka eivät ole tuottajaryhmittymän jäseniä, ja tuottajaryhmittymille kiintiötodistukset viimeistään satovuoden 31 päivänä tammikuuta.

23 artikla

Tuotantokiintiön myöntäminen ei rajoita tuotantokiintiöiden myöntämistä seuraavina vuosina.

24 artikla

1. Jokaisen tuottajan kiintiö vastaa prosenttiosuutta, joka edustaa tämän tuottamaa keskimäärää suhteessa asetuksen (ETY) N:o 2075/92 9 artiklan sekä tämän asetuksen 22 ja 25 artiklan mukaisesti laskettujen keskimäärien summaan, ja prosenttiosuutta sovelletaan kunkin jäsenvaltion takuukynnykseen kyseisen lajikeryhmän osalta.

2. Tuottajaryhmittymien tapauksessa kukin ryhmittymään kuuluva tuottaja säilyttää ryhmittymästä poistuttuaan oikeuden omaan kiintiöönsä, joka on laskettu 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

3. Tuottajien osalta, jotka ovat aloittaneet tupakan viljelyn tai jotka ovat nostaneet kiintiötään 29 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tuotantokiintiöt on laskettava seuraavalla tavalla:

— mainitun 29 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyn jakamisen jälkeisten satojen ja seuraavien kolmivuotisten tuotantokiintiöiden jakamiseen asti mukautetut kiintiöt säilyvät ennallaan,

— kiintiöitä jaettaessa tuottaja saa tuotantokiintiön 1 kohdan säännösten mukaisesti.

4. Tuottajat, jotka ovat nostaneet kiintiötään väliaikaisen luovutuksen vuoksi, saavat kiintiöitä jaettaessa tuotantokiintiön, joka on suhteessa toimitettuihin keskimääriin lukuun ottamatta luovutuksen kohteena olevia tuotantokiintiöitä.

5. Tuottajat, jotka ovat nostaneet kiintiötään pysyvän luovutuksen vuoksi, saavat kiintiöitä jaettaessa tuotantokiintiön, joka on suhteessa toimitettuihin keskimääriin mukaan lukien luovutuksen kohteena olevat tuotantokiintiöt.

6. Tuottajan prosenttiosuus ilmoitetaan vähintään neljän desimaalin tarkkuudella. Kiintiöt vahvistetaan kilogrammoina.

25 artikla

1. Jalostettaviksi toimitettuja keskimääriä laskettaessa yhden sadon tupakkaa pidetään kyseistä satoa koskevan kalenterivuoden aikana toimitettuna. Edellä 9 artiklan 5 kohdan säännösten perusteella jalostettaviksi toimitettuja määriä pidetään kuitenkin toimitettuina sen satovuoden aikana, jona ne ovat olleet oikeutettuja palkkioon. Huomioon otetaan ainoastaan tosiasiallisesti toimitettu tukeen oikeutettu tupakka.

2. Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 5 artiklan a alakohdan mukaisesti määriteltyjen tuotantoalueiden ulkopuolelle sijoittautuneiden tuottajien toimittamia tupakkamääriä ei oteta huomioon ensimmäisessä kohdassa tarkoitetussa laskelmassa.

26 artikla

1. Jos yhdessä jäsenvaltiossa tuotettu tupakka on jalostettu toisessa jäsenvaltioissa, kiintiöt jaetaan 2, 3 ja 4 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Jalostajajäsenvaltion on ilmoitettava kyseiselle tuottajajäsenvaltiolle tuottajakohtaisesti ja lajikeryhmittäin eriteltynä tuottajajäsenvaltiosta peräisin olevat raakatupakkamäärät, jotka on toimitettu jalostettavaksi tuotantokiintiöiden laskemisessa käytettävien viitevuosien aikana asetuksen (ETY) N:o 2075/92 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Ilmoitus on tehtävä viimeistään kyseistä satoa edeltävän vuoden 15 päivänä marraskuuta.

4. Tuottajajäsenvaltion on jaettava sen erityistakuukynnysmäärää vastaava määrä tuottajille, jotka ovat toimittaneet tupakkaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille jalostajille 2 kohdassa tarkoitettujen viitevuosien aikana.

Tuotantokiintiöitä jaettaessa viitevuosien aikana toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille jalostajille tupakkaa toimittaneet tuottajat rinnastetaan tuottajiin, jotka ovat toimittaneet tuotantonsa niiden omaan jäsenvaltioon sijoittautuneelle yritykselle.

II LUKU

Tuotantokiintiötodistus

27 artikla

1. Jäsenvaltion on annettava asetuksen (ETY) N:o 2075/92 5 artiklan a alakohdassa määritellylle tuotantoalueelle sijoittautuneille tuottajille kutakin lajikeryhmää koskeva ja takuukynnysmäärien rajojen mukainen todistus tuotantokiintiöstä.

Näissä tuotantokiintiötodistuksissa on mainittava erityisesti todistuksenhaltija, lajikeryhmä sekä määrät, joita ne koskevat.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä tuotantokiintiötodistusten myöntämiseen sovellettava menettely sekä petostentorjuntaa koskevat toimenpiteet asetuksen (ETY) N:o 2075/92 17 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää tuotantokiintiötodistusten myöntämistä koskevista vähimmäismääristä. Vähimmäismäärät saavat olla enintään 500 kilogrammaa.

4. Tuottajan esittäessä todisteen siitä, että tämän tuotanto on ollut poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi epätavallisen alhainen sadon osalta, joka kuuluu tämän viitejaksoon, jäsenvaltion on määritettävä asianomaisen tuottajan pyynnöstä kyseisen sadon osalta tuottajan kiintiötodistuksen laatimisessa huomioon otettava määrä; tämä määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin tuottajalle kyseisen sadon osalta annettuihin kiintiötodistuksiin merkityt määrät.

III LUKU

Takuukynnyksen muuttaminen

28 artikla

1. Kun lajikeryhmälle vahvistettu yhtä satoa ja yhtä jäsenvaltioita koskeva takuukynnys on suurempi kuin edelliseen satoon sovellettu takuukynnys, viimeksi mainitun takuukynnyksen ylittävä määrä jaetaan jäsenvaltion määräämiä ja julkaisemia puolueettomia ja yhdenmukaisia perusteita noudattaen.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti säätää, että lisämäärät jaetaan ensisijaisesti tuottajille,

a) joiden kiintiötodistuksiin kuuluva määrä on laskenut suhteessa edelliseen satovuoteen toisen lajikeryhmän osalta;

b) jotka pystyvät lisämäärän avulla järkiperäistämään kyseisten lajikeryhmien tupakkatuotantoa merkittävästi.

2. Kun lajikeryhmälle vahvistettu yhtä satoa ja yhtä jäsenvaltiota koskeva takuukynnys on pienempi kuin edeltävään satovuoteen sovellettava takuukynnys, vähennys jaetaan tuottajien kesken suhteutettuna kunkin yksittäisen tuottajan viimeistä satovuotta edeltävän kolmen vuoden aikana jalostettavaksi toimittamiin keskimääriin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 2075/92 14 artiklassa säädetyn kiintiöiden takaisinosto-ohjelman soveltamista.

IV LUKU

Kansallinen kiintiöreservi

29 artikla

1. Jotta edistettäisiin tuottajien uudelleenkoulutusta ja maatalousyritysten rakenneuudistusta, jäsenvaltiot perustavat kullekin satovuodelle lajikeryhmäkohtaisen kansallisen kiintiöreservin.

2. Reserviin syötetään yksittäisille tuottajille ja tuottajaryhmittymille myönnettyjen kiintiöiden tasaleikkauksilla vapautuneita kiintiöitä, jotka jäsenvaltio vahvistaa 0,5 ja 2 prosentin välille kunakin vuonna samalle lajikeryhmälle vahvistetusta takuukiintiöstä.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi syöttää reserviin seuraavia:

— kunkin jäsenvaltion vahvistamia tasaleikkauksia, jotka ovat enintään 2 prosenttia niiden tuotantokiintiötodistusten määristä, joita pysyvä luovutus koskee,

ja/tai

— tuotantokiintiöitä, joita ei ole käytetty viljelysopimusten tekemiseen siihen vahvistettuun päivään mennessä.

3. Kansallinen reservi jaetaan tämän osaston I luvussa annettuja säännöksiä ja asetuksen (ETY) N:o 2075/92 5 artiklan a alakohdan mukaisesti hyväksyttyjä tuotantoalueita noudattaen tuottajien tai tuottajiksi haluavien kesken kunkin jäsenvaltion määrittelemien puolueettomien perusteiden mukaan.

V LUKU

Tuotantokiintiöiden siirto ja luovutus

30 artikla

Kiintiöitä voidaan siirtää tai luovuttaa väliaikaisesti tai pysyvästi.

31 artikla

1. Kun tupakantuotantotila siirtyy kolmannelle osapuolelle millä tahansa perusteella, uusi viljelijä on oikeutettu koko viitekauden aikaiseen tuotantokiintiötodistukseen siirtopäivästä alkaen, jollei sopimuksessa toisin määrätä.

2. Jos ainoastaan osa tupakantuotantotilasta siirtyy kolmannelle osapuolelle, uusi viljelijä on oikeutettu tuotantokiintiötodistukseen suhteessa saamaansa viljelyalaan. Kyseiset osapuolet voivat kuitenkin sopia, että tämä oikeus säilyy kokonaisuudessaan entisellä oikeudenomistajalla tai siirtyy kokonaisuudessaan uudelle oikeudenomistajalle.

3. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista viljelyalat vuokranneen tuottajan kiintiöoikeudet säilyvät tällä tuottajalla, kun maavuokrasopimus päättyy.

4. Kun useat perheenjäsenet viljelevät tai ovat viljelleet yhdessä tupakkatilaa, heidän on haettava ainoastaan yhtä tuotantokiintiötodistusta sen yhteismäärän perusteella, johon heillä on oikeus.

32 artikla

1. Kyseisen jäsenvaltion antaessa tähän luvan tuottajat voivat vaihtaa keskenään jonkun lajikeryhmän tuotantokiintiötodistukseen kuuluvat oikeutensa toisen lajikeryhmän tuotantokiintiötodistukseen kuuluviin oikeuksiin.

2. Edellä 1 kohdan säännösten mukainen tuotantokiintiötodistukseen liittyvän oikeuden vaihto vastaa tuotantokiintiötodistusten laatimisessa käytettyjen viitemäärien pysyvää luovutusta kyseisten tuottajien välillä.

33 artikla

1. Yksittäinen tuottaja voi luovuttaa jäsenvaltiossa toiselle yksittäiselle tuottajalle joko väliaikaisesti tai pysyvästi tälle myönnetyissä tuotantokiintiötodistuksissa olevat määrät osittain tai kokonaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseinen tuotantotodistus ei vielä sisälly viljelysopimukseen;

b) luovutuksen edunsaajalla on jo tuotantokiintiö kyseiselle lajikeryhmälle;

c) luovutuksesta on tehty kirjallinen sopimus asianomaisten osapuolten välillä, ja sopimuksessa on viittaus tuotantokiintiötodistukseen, johon otetut määrät luovutetaan osittain tai kokonaan;

d) edellä c alakohdassa tarkoitettu sopimus toimitetaan toimivaltaisen viranomaisen rekisteröitäväksi 30 päivän kuluessa tämän asetuksen 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen;

e) alkuperäiskappale tuotantokiintiötodistuksesta, joka luovutetaan osittain tai kokonaan, toimitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle luovutussopimuksen antamisen yhteydessä;

f) jos kiintiötodistuksensa luovuttava on tuottajaryhmittymän jäsen, luovutuksen on oltava ryhmittymän hyväksymä, jos luovutuksen edunsaaja ei ole saman tuottajaryhmittymän jäsen. Tuottajaryhmittymän on annettava lupa, jos kukaan ryhmittymän jäsenistä ei ole ilmaissut kiinnostustaan luovutusta koskeviin määriin tarjotuin edellytyksin. Jos luovutus tapahtuu saman tuottajaryhmittymän tuottajien välillä, ryhmittymälle on ilmoitettava luovutuksesta;

g) lopullinen luovutus koskee ainoastaan tuottajia, jotka voivat osoittaa, että viljelysopimuksia on tehty viimeksi kuluneiden kolmen vuoden aikana niiden kiintiöiden osalta, joita luovutus koskee.

2. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen rekisteröi ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitetun sopimuksen 20 päivän kuluessa sen jättämisestä varmistettuaan, että ensimmäisen kohdan a, b, d, e, f ja g alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät. Samana päivänä jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa:

— luovutuksen edunsaajalle täydentävän tuotantokiintiötodistuksen, joka vastaa tuotantokiintiön luovutettuja määriä,

— tuottajalle, joka luovuttaa ainoastaan osan kiintiötodistuksessaan olevasta määrästä, korvaavan tuotantokiintiötodistuksen; joka vastaa luovuttamatta jääneitä määriä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tuotantokiintiön luovutukset eivät voi koskea alle 100 kilogramman suuruisia määriä.

VI LUKU

Kiintiöiden takaisinostaminen

34 artikla

1. Sovellettaessa asetuksen (ETY) N:o 2075/92 14 artiklan 1 kohdan säännöksiä ja lukuun ottamatta 2 kohdan mukaisesti määriteltyjä herkkiä tuotantoalueita ja/tai korkealaatuisia lajikeryhmiä, otetaan käyttöön kiintiöiden takaisinosto-ohjelma, johon liittyy asetuksen (ETY) N:o 2075/92 8 artiklassa tarkoitettujen takuukynnysten määrien vastaava vähentäminen, jotta helpotetaan niiden tuottajien uudelleenkoulutusta, jotka itsenäisesti ja vapaaehtoisesti päättävät poistua alalta.

2. Komissio määrittää jäsenvaltioiden ennen kunkin satovuoden 30 päivää toukokuuta esittämien ehdotusten perusteella herkät tuotantoalueet ja/tai korkealaatuiset lajikeryhmät, joihin ei sovelleta edeltävää kohtaa, 25 prosentin rajoissa kunkin jäsenvaltion takuukynnyksestä.

3. Edellä 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan tuottajiin, jotka voivat osoittaa tehneensä viljelysopimuksia viimeksi kuluneiden kolmen vuoden aikana niiden kiintiöiden osalta, joita takaisinosto-ohjelma koskee.

35 artikla

1. Tuottajan, joka päättää poistua alalta 34 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava siitä kirjallisesti jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle sekä yksittäisten tuottajien, jotka ovat ryhmittymän jäseniä, ollessa kyseessä kyseiselle tuottajaryhmittymälle ennen kunkin satovuoden 1 päivää syyskuuta.

2. Jäsenvaltio julkistaa myyntiaikomuksen 1 päivän syyskuuta ja 31 päivän joulukuuta välisenä aikana, jotta muut tuottajat voivat ostaa kiintiön ennen sen takaisinostamista.

Yksittäisillä tuottajilla, jotka kuuluvat samaan ryhmittymään kuin tuottaja, joka on päättänyt poistua alalta ja samasta ryhmittymästä, on tässä järjestyksessä etuoikeus muihin tuottajiin nähden ostaa takaisinosto-ohjelman puitteissa tarjotut kiintiöt.

3. Jos tuottajat eivät ole ostaneet kiintiöitä neljän kuukauden kuluessa, ne ostetaan pysyvästi takaisin.

4. Sitä vuotta seuraavasta satovuodesta alkaen, jolloin alalta poistuva tuottaja ilmoitti aikeestaan, kyseisen lajikeryhmän takuukynnystä vähennetään takaisinostetulla määrällä.

36 artikla

Tuottajilla, joiden satovuoden 1999 kiintiöt ostetaan takaisin; on oikeus satovuosia 2000, 2001 ja 2002 koskevia palkkioita maksettaessa saada joka vuosi seuraavat summat:

— ryhmän I kiintiöt 0,67741 EUR/kg,
— ryhmän II kiintiöt 0,54187 EUR/kg,
— ryhmän III kiintiöt 0,54187 EUR/kg,
— ryhmän IV kiintiöt 0,59591 EUR/kg,
— ryhmän V kiintiöt 0,54187 EUR/kg,
— ryhmän VI kiintiöt 0,93854 EUR/kg,
— ryhmän VII kiintiöt 0,79635 EUR/kg,
— ryhmän VIII kiintiöt 0,56904 EUR/kg.

VII LUKU

Muut säännökset

37 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää, että tuotantokiintiöiden jakamista tai siirtoa koskevat riidat on alistettava välittäjänä toimivan elimen ratkaistavaksi. Jäsenvaltiot vahvistavat näiden elinten kokoonpanoa ja niiden käsittelemiä asioita koskevat säännöt.

38 artikla

1. Jäsenvaltioiden on perustettava tietokanta, johon rekisteröidään kutakin jalostusyritystä, tuottajaa ja tuottajaryhmittymää koskevat tiedot, jotka mahdollistavat näiden laitoksen tai tilan tunnistamisen, näille myönnettyihin tuotantokiintiötodistuksiin liittyvät kiintiöt tai määrät sekä kaikki muut kiintiöjärjestelmän valvonnan kannalta hyödylliset tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

— tietokannoissa olevat tiedot säilyvät,
— tietokantaa käytetään ainoastaan 1 kohtaa sovellettaessa,
— toteutetaan tietosuojan takaavia toimenpiteitä, erityisesti varkauksien ja manipuloinnin varalta,
— tietokantaan rekisteröidyillä on tilaisuus tutustua itseään koskeviin asiakirjoihin ilman kohtuuttomia viivästyksiä tai kustannuksia,
— tietokantaan rekisteröidyillä on oikeus vaatia itseään koskevien tietojen perusteltujen muutosten huomioon ottamista ja erityisesti oikeus vaatia vanhentuneiden tietojen poistamista säännöllisin väliajoin.

3. Jalostusyritykset ja tuottajat:

— eivät saa millään tavoin haitata tätä varten valittujen henkilöiden hoitamaa tietokannan perustamista,
— toimittavat näille henkilöille kaikki tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kunkin yksittäisen tuottajan tai tarvittaessa kunkin tuottajan, joka on jonkin tuottajaryhmittymän jäsen, viljelysopimuksen tekemistä varten käytetty kiintiö julkistetaan siten, että kaikki asianomaiset tuottajat rajatulta tuotantoalueelta, sellaisena kuin se on määriteltynä tämän asetuksen 9 artiklassa, saavat siitä tiedon, jollei jäsenvaltioiden yksityisluonteisten tietojen suojaa koskevasta lainsäädännöstä muuta johdu.

39 artikla

Kun tuotantokiintiöt vahvistetaan tuottajaryhmittymälle, joka on myös itse tuottaja, jäsenvaltion on huolehdittava, että kyseinen määrä jaetaan tasapuolisesti ryhmittymän kaikkien jäsenten kesken. Jäsenvaltioiden käytössä on myös oltava jokaisen yksittäisen tuottajan tuotantoon liittyviä tarkkoja tietoja, jotta tuotantokiintiöt voitaisiin tarvittaessa jakaa yksittäisille tuottajille.

Tässä tapauksessa I luvun säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin jakoon ryhmittymän jäsenten kesken; ryhmittymän kaikkien jäsenten antaessa suostumuksensa ryhmittymä voi kuitenkin toteuttaa erilaisen jaon, jotta tuotanto saataisiin järjestettyä paremmin.

VI OSASTO

Erityistuki

40 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 4 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettu erityistuki vastaa kahta prosenttia palkkiosta.

2. Ryhmittymät voivat käyttää erityistukea ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin ja viimeistään satovuotta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä lajikeryhmien VI, VII ja VIII osalta ja satovuotta seuraavan vuoden 15 päivään kesäkuuta mennessä muiden lajikeryhmien osalta:

— teknisen henkilöstön palkkaamiseen tuottajien avuksi näiden tuotannon laadun parantamiseksi ja ympäristön huomioonottamisen edistämiseksi,
— varmennettujen siementen tai lisäysaineiston sekä muiden tuotteen laadun parantamista edistävien tuotantokeinojen antamiseen ryhmittymän jäsenten käyttöön,
— ympäristönsuojelua koskeviin toimenpiteisiin,
— jäsentuottajien toimittamien, tuotteiden arvostuksen lisäämisen mahdollistavien, infrastruktuuriin liittyvien toimenpiteiden toteuttamiseen ja erityisesti tupakan lajittelulaitteistojen käyttöönottoon,
— hallinnollisen henkilöstön palkkaamiseen palkkion hallinnoimiseksi ja yhteisön säännösten noudattamisen varmistamiseksi ryhmittymässä,
— jäljempänä 42 artiklan mukaisesti muodostetuista vakuuksista aiheutuneiden kulujen korvaamiseen.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen kustannusten on vastattava vähintään 50:tä prosenttia erityistuen kokonaismäärästä.

41 artikla

Jos erityistuen maksaa muu kuin se jäsenvaltio, jossa jalostus on tapahtunut, sen on toimitettava tuen maksamisesta vastaavalle jäsenvaltiolle tämän pyynnöstä kaikki 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut todisteet, asiakirjat ja tositteet.

42 artikla

1. Jäsenvaltioiden on maksettava tuottajaryhmittymälle tämän hakemuksesta erityistuen ennakkoa. Ennakon suuruus vahvistetaan sen tupakkamäärän perusteella, jonka ryhmittymä on toimittanut jalostusyritykseen hakemuksen tekohetkellä. Jäsenvaltioiden on vahvistettava ennakon maksamisen täydentävät edellytykset.

2. Erityistuen ennakon maksamisen edellytyksenä on, että annetaan vakuus, joka on suuruudeltaan vähintään kyseisen ennakon määrä 15 prosentilla korotettuna.

3. Vakuus vapautetaan esitettäessä tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut todisteet erityistuen maksuperusteiden olemassaolosta.

VII OSASTO

Tarkastukset ja seuraamukset

I LUKU

Tarkastukset

43 artikla

Tarkastettaessa sitä, että tämän asetuksen säännöksiä on noudatettu, sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 seuraavia artikloja:

— tukien myöntämisedellytysten noudattamisen tehokkaan tarkastuksen osalta 6 artiklan 1 kohta,
— kansallisten lisäseuraamusten ja ylivoimaisten esteiden osalta 11 artikla,
— tarkastuskertomusten osalta 12 artikla,
— paikalla tehtävien tarkastusten osalta 13 artikla,
— perusteettomien maksujen osalta 14 artikla.

44 artikla

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarkastusjärjestelmä, jotta varmistetaan tehokkaasti tässä asetuksessa ja asetuksessa (ETY) N:o 2075/92 annettujen säännösten noudattaminen, ja niiden on toteutettava kaikki näiden asetusten soveltamiseksi tarvittavat lisätoimenpiteet.

Tarkastukset koostuvat seuraavista tekijöistä:

a) hallinnolliset tarkastukset;

b) paikalla tehtävät tarkastukset;

c) tupakanlehtien toimitusten tarkastukset;

d) tupakan ensimmäisen asteen jalostusvaiheen ja kauppakunnostustoimenpiteiden tarkastus.

2. Jäsenvaltioiden on autettava tarpeen mukaan toinen toisiaan tässä asetuksessa säädettyjen tarkastusten toteuttamiseksi ja jos ne käyvät keskenään tupakanlehtiä koskevaa kauppaa.

45 artikla

Hallinnolliset tarkastukset koostuvat seuraavista ristiintarkastuksista:

a) niihin lohkoihin liittyvät tarkastukset, joilla ilmoitetaan viljeltävän tupakkaa, ja myös neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 2 artiklassa säädettyyn tietokantaan liittyvät tarkastukset, jotta estetään samasta sadosta saatavan tuen perusteeton päällekkäisyys. Kaikki lohkot, joilla ilmoitetaan viljeltävän tupakkaa, on tarkastettava;

b) sen varmistaminen, että tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohtaa noudatetaan.

Vuotta 1999 koskevat ristiintarkastukset voidaan tehdä näyte-erän perusteella.

46 artikla

1. Paikalla tehtävät tarkastukset tehdään riskinarvioinnin jälkeen. Jäsenvaltioiden on tehtävä puolueettomia tarkastuksia paikalla seuraavien seikkojen varmistamiseksi:

a) viljelysopimuksessa olevat tiedot, erityisesti pinta-ala, viljeltyjen lajikkeiden ryhmä sekä 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut varastoidut tupakkamäärät.

Pinta-ala määritetään käyttämällä toimivaltaisen viranomaisen määrittelemiä soveltuvia keinoja ja varmistamalla vähintään vastaava mittaustarkkuus kuin virallisissa kansallisissa säännöksissä mittauksilta edellytetty tarkkuus. Tämä viranomainen vahvistaa sallitut vaihteluvälit ottaen huomioon erityisesti käytetyn mittaustekniikan, käytettävissä olevien virallisten asiakirjojen tarkkuuden, paikalliset olosuhteet (esimerkiksi lohkojen kaltevuuden tai muodon).

Tarkastuksen on koskettava jokaisen jalostusyrityksen osalta vähintään viittä prosenttia lajikeryhmittäin rekisteröityjen viljelysopimusten koskemista yksittäisistä tuottajista; toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä näytteet, joita tarkastukset koskevat, erityisesti riskinarvioinnin ja sopimusten eri määrien edustavuuden perusteella. Jäsenvaltio voi päättää, että se tarkastaa koko näytteen tai osan siitä kaukokartoitustekniikalla;

b) tämän asetuksen 40 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 18 artiklan 3 ja 4 kohdan noudattaminen.

Tarkastus on tehtävä kussakin jäsenvaltiossa vuosittain vähintään 30 prosentille tuottajaryhmittymistä. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä tarkastettavan näytteen suuruus erityisesti tuottajaryhmittymän koon edustavuuden perusteella.

2. Riskinarvioinnissa on otettava huomioon:

— raakatupakkamäärät suhteessa pinta-aloihin, joilla ilmoitetaan viljeltävän tupakkaa,

— edeltävien vuosien tarkastusten tulokset,

— muut jäsenvaltioiden erikseen määrittelemät tekijät.

3. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa ilmenee merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia jollakin tuotantoalueella tai sen osassa, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava lisätarkastuksia kuluvan vuoden aikana, ja lisättävä tarkastusten prosenttimäärää seuraavana vuonna kyseisellä tuotantoalueella tai sen osassa.

47 artikla

1. Toimivaltaisen tarkastuselimen on tarkastettava jokainen toimitus. Jokaiseen toimitukseen on oltava toimivaltaisen tarkastuselimen lupa, ja asiasta on ilmoitettava ennakolta, jotta viranomainen voi tarkistaa toimituspäivämäärän. Kyseisessä tarkastuksessa on varmistettava, että toimivaltainen tarkastuselin on ennakolta antanut luvan toimitukseen.

2. Kun toimitus tapahtuu 16 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun hyväksyttyyn ostokeskukseen, jalostamatonta tupakkaa ei saa tarkastuksen jälkeen siirtää ostokeskuksesta muualle kuin jalostuslaitokseen. Tarkastuksen jälkeen tupakka on kerättävä eriin. Erien siirtämiselle jalostuslaitokseen on oltava toimivaltaisen tarkastuselimen kirjallinen lupa, ja kyseisen elimen on saatava siitä ennakolta tieto, jotta voidaan täsmällisesti tunnistaa siirtoon käytettävä kuljetusväline, sen reitti, lähtö- ja saapumisajankohta sekä kuljetettavat erilliset tupakkaerät.

3. Kyseistä tupakkaa jalostuslaitokseen vastaanotettaessa toimivaltaisen tarkastuselimen on todennettava toimitetut erät erityisesti punnitsemalla, että kyseiset erät ovat tosiasiallisesti samat kuin ostokeskuksissa tarkastetut erilliset erät.

Toimivaltainen tarkastuselin vahvistaa toimenpiteiden valvonnan kannalta tarpeellisina pitämänsä erityisedellytykset.

48 artikla

1. Tupakan ensimmäisen asteen jalostusvaiheen ja kauppakunnostustoimenpiteiden tarkastus tehdään riskinarvioinnin jälkeen. Jäsenvaltioiden on tehtävä puolueettomia tarkastuksia sen varmistamiseksi, että noudatetaan tämän asetuksen 7 artiklan säännöksiä, 9 artiklan 3 kohdan j alakohdassa säädettyä ostohinnan maksamisen määräaikaa sekä 20 artiklan 3 kohdassa säädetyn summan maksamisen määräaikaa.

2. Ensimmäisen asteen jalostusvaiheessa ja kauppakunnostustoimenpiteiden yhteydessä tehdyillä tarkastuksilla on lisäksi voitava varmistaa jokaisen tarkastettavan yrityksen osalta yhteisössä tuotettujen tai kolmansista maista peräisin tai lähtöisin olevien tarkastusten alaisten tupakanlehtien määrä, ja niillä on taattava, että kyseisen tarkastuksen alaista tupakkaa ei siirretä pois ennen kuin ensimmäisen asteen jalostusvaihe ja kauppakunnostustoimenpiteet on suoritettu ja ettei mitään tupakkaerää voida esittää tarkastettavaksi useita kertoja. Näihin tarkastuksiin on sisällyttävä:

a) jalostusyrityksen varastojen puolueeton tarkastus;

b) tarkastus siinä vaiheessa, kun tupakka siirretään pois tarkastuspaikalta ensimmäisen jalostusasteen ja kauppakunnostustoimenpiteiden jälkeen;

c) kaikki jäsenvaltion tarpeellisiksi katsomat lisätoimenpiteet, erityisesti sen välttämiseksi, että palkkiota ei makseta kolmansista maista peräisin tai lähtöisin olevalle raakatupakalle.

3. Tupakan ensimmäisen asteen jalostusvaiheen ja kauppakunnostustoimenpiteiden tarkastusten on koskettava vähintään viittä prosenttia ensimmäisen jalostusasteen yrityksistä; toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä näytteet, joita tarkastukset koskevat, erityisesti riskinarvioinnin ja yritysten eri kokojen edustavuuden perusteella.

4. Riskinarvioinnissa on otettava huomioon:

— edeltävien vuosien tarkastusten tulokset,

— kehitys edeltävään vuoteen verrattuna,

— muut jäsenvaltioiden erikseen määrittelemät tekijät.

Edellä 2 kohdassa tarkoitetut tarkastukset on tehtävä samassa paikassa, jossa tupakanlehdet jalostetaan. Asianomaisten yritysten on ilmoitettava kirjallisesti valtion määrittelemässä määräajassa toimivaltaisille elimille paikat, joissa jalostus tapahtuu. Tätä varten jäsenvaltiot voivat määrätä ensimmäisen jalostusasteen yrityksiä toimittamaan tietoja toimivaltaisille elimille.

II LUKU

Seuraamukset

49 artikla

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta ylivoimaisen esteen sattuessa.

50 artikla

1. Jos yksittäinen tuottaja ei viljele tupakkaa, hän menettää kaikki oikeudet saada palkkiota kuluvan satovuoden ajalta ja mahdollisuuden saada tuotantokiintiön seuraavaksi satovuodeksi.

2. Jos tosiasiallisesti viljelty pinta-ala on enemmän kuin 10 prosenttia pienempi kuin ilmoitettu viljelyala, asianomaiselle tuottajalle kuluvan satovuoden aikana maksettavaa palkkiota sekä samalle tuottajalle seuraavana satovuonna mahdollisesti myönnettävää kiintiötä pienennetään kaksinkertaisesti todettuun eroon nähden.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia sovelletaan ja yksittäinen tuottaja on tuottajaryhmittymän jäsen, kiintiötodistuksessa ilmoitettuja tuotantokiintiöitä vähennetään sen tuottajan, jota seuraamus koskee kyseessä olevana satovuonna, tuotantokiintiöön liittyvien seuraamuksella tarkoitettujen tarkkojen määrien mukaan, eikä määrää ole mahdollista jakaa eri tavalla tuottajaryhmittymän jäsenten kesken.

4. Jos tarkastusta ei voida toteuttaa tuottajasta johtuvista syistä, pinta-alaa ei katsota viljellyksi.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia ei sovelleta silloin kun tuottaja tai jalostaja on ilmoittanut toimivaltaiselle elimelle kirjallisesti erot ennen tarkastuksia, ja jos viljelijä osoittaa pinta-alan määrittämistä varten, että hän on käyttänyt oikein toimivaltaisen viranomaisen kyseisen lohkon pinta-alan määrittämiseksi hyväksymiä tietoja, lukuun ottamatta kulkuteitä ja aitauksia.

5. Jos toimivaltainen tarkastuselin löytää tarkastuksessa sellaista tupakkaa, josta ei ole tehty 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta, ilmoittamatta jätetty määrä on vähennettävä kaksinkertaisena tuottajalle seuraavana satovuonna kuuluvaan kiintiötodistukseen merkittävästä määrästä.

51 artikla

1. Jos tuottajaryhmittymä ei noudata tämän asetuksen liitteessä V tarkoitettuja palkkion myöntämissääntöjä, se menettää oikeutensa erityistukeen kuluvana satovuotena. Hyväksyntä peruutetaan sellaiselta tuottajaryhmittymältä, joka rikkoo sääntöjä toistamiseen toisen tarkastuksen yhteydessä.

Laskuvirheet aiheuttavat erityistuen vähentämisen kuluvalta satovuodelta. Mainittu vähennys, jonka jäsenvaltio vahvistaa, on 1 – 20 prosenttia virheen vakavuuden mukaan. Tuottajaryhmittymän on korjattava todettujen virheiden seuraukset.

2. Jos tuottajaryhmittymä ei noudata 40 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä, erityistukea vähennetään 20 – 50 prosenttia virheen vakavuuden mukaan. Hyväksyntä peruutetaan sellaiselta tuottajaryhmittymältä, joka rikkoo sääntöjä toistamiseen.

Jos tämän asetuksen 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun palkkion kiinteän osan ja palkkion muuttuvan osan kokonaismäärän maksamista tuottajalle, joka on tuottajaryhmittymän jäsen, koskeva määräaika ylitetään 30 päivällä, erityistukea vähennetään 20 prosenttia. Kukin 30 päivän lisäjakso enintään 150 päivään asti johtaa erityistuen vähentämiseen 20 prosentin lisämäärällä.

3. Tuottajaryhmittymän, jonka hyväksyntä on peruutettu 1 ja 2 kohdan mukaisesti, hallinnosta vastaavat henkilöt eivät voi vastata muiden tuottajaryhmittymien hallinnosta eivätkä jättää hyväksymishakemusta seuraamuksen soveltamisvuoden aikana, jos hyväksynnän peruuttaminen johtuu hallinnosta vastaavan henkilön tahallisesta tai törkeästä laiminlyönnistä.

4. Hyväksynnän peruuttamiseen sovelletaan 6 artiklassa annettuja säännöksiä.

52 artikla

Jos jalostamatonta tupakkaa ei ole toimitettu 16 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin paikkoihin tai siirrettäessä 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tupakkaeriä ostokeskuksesta jalostuslaitokseen niiden kuljettajalla ei ole toisessa alakohdassa tarkoitettua kuljetuslupaa, säännösten vastaisen tupakan haltuunsa ottaneen jalostusyrityksen on maksettava jäsenvaltiolle kyseisestä tupakkamäärästä maksettavia palkkioita vastaava rahasumma. Tämä summa kirjataan Euroopan maatalouden tuki- ja ohjausrahaston (EMOTR) hyväksi.

53 artikla

1. Jos 9 artiklan 3 kohdan j alakohdassa säädetty ostohinnan maksamisen määräaika sekä 20 artiklan 3 kohdassa säädetyn summan maksamisen määräaika ylitetään 30 päivällä, ensimmäisen jalostusasteen yrityksen hyväksyntä peruutetaan yhdeksi vuodeksi. Kukin 30 päivän lisäjakso johtaa hyväksynnän peruuttamiseen yhdeksi lisävuodeksi ja enintään kolmeksi vuodeksi.

2. Peruuttamisjakson päätyttyä ensimmäisen jalostusasteen yrityksen on jätettävä uusi hyväksymishakemus.

3. Ensimmäisen jalostusasteen yrityksen, jonka hyväksyntä on peruutettu, hallinnosta vastaavat henkilöt eivät voi vastata muiden hyväksyttyjen ensimmäisen jalostusasteen yritysten hallinnosta eivätkä jättää hyväksymishakemusta seuraamuksen ensimmäisen soveltamisvuoden aikana, jos hyväksynnän peruuttaminen johtuu hallinnosta vastaavan henkilön tahallisesta tai törkeästä laiminlyönnistä.

VIII OSASTO

Tiedonannot komissiolle

54 artikla

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viipymättä:

a) 3 artiklan 1 kohdan f alakohdan toisen alakohdan säännösten soveltaminen;

b) tuottajaryhmittymän hyväksynnän hylkääminen tai peruuttaminen sekä hylkäämisen tai peruuttamisen syyt;

c) toimivaltaisten elinten nimet ja osoitteet viljelysopimusten rekisteröimiseksi sekä kunkin jäsenvaltion hyväksymien ensimmäisen jalostusasteen yritysten nimet ja osoitteet. Komissio julkaisee luetteloa näistä elimistä ja hyväksytyistä ensimmäisen jalostusasteen yrityksistä *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa;

d) 12 artiklan ensimmäisen kohdan soveltaminen;

e) 20 artiklan ensimmäisen kohdan soveltaminen;

f) päätökset, jotka se aikoo tehdä 27 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi;

g) 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet;

h) 29 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset kansalliseen reserviin syöttämisen yksityiskohtaiset säännöt ja kansallisen reservin jakamisen puolueettomat arviointiperusteet;

i) 33 artiklan mukaiset pysyvästi luovutetut määrät lajikeryhmittäin;

j) 35 artiklan mukaiset määrät, joita kiintiöiden takaisinostohakemukset koskevat, sekä takaisinostetut määrät lajikeryhmittäin;

k) tämän asetuksen mukaisesti toteutetut kansalliset toimenpiteet;

l) muut komission edellyttämät tiedot järjestelmän moitteetonta hallintoa varten.

Yhdennetyn järjestelmän mukaisesti perustetulla tietokannalla täydennetään tässä artiklassa määriteltyjen tietojen toimittamista.

IX OSASTO

Siirtymä- ja loppusäännökset

55 artikla

Poiketen siitä, mitä 3 artiklan 1 kohdan f alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetaan, useaan tuottajaryhmittymään kuuluva tuottaja voi satovuoden 1999 osalta ilmoittaa luopuvansa jäsenyydestä ilmoittamalla siitä kirjallisesti ryhmittymälle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 1999.

56 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3478/92, (ETY) N:o 84/93 ja (EY) N:o 1066/95 tämän asetuksen soveltamispäivästä alkaen.

57 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan satovuodesta 1999 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

TUOTTAJARYHMITTYMIEN HYVÄKSYNTÄÄ KOSKEVAT TAKUUKYNNYSTEN PROSENTTIMÄÄRÄT JÄSENVALTION TAI ERITYISALUEEN MUKAAN

Tuottajaryhmittymän sijoittautumisjäsenvaltio tai erityisalue	Prosenttimäärä
Saksa, Espanja (Kastilia-Léonia, Navarraa ja Campezon aluetta Baskimaassa lukuun ottamatta), Ranska (Nord-Pas-de-Calais'ta ja Picardieta lukuun ottamatta), Italia, Portugali (Azorien itsehallintoaluetta lukuun ottamatta), Belgia ja Itävalta	2 %
Kreikka (Epirusta lukuun ottamatta), Azorien itsehallintoalue (Portugali), Nord-Pas-de-Calais ja Picardie (Ranska)	1 %
Kastilia-Léon (Espanja), Navarra (Espanja), Campezon alue Baskimaassa (Espanja) ja Epirus (Kreikka).	0,4 %

LIITE II

HYVÄKSYTYT TUOTANTOALUEET

Lajikeryhmä asetuksen (ETY) N:o 2075/92 mukaisesti	Jäsenvaltio	Tuotantoalueet
I. *Flue cured*	Saksa	Schleswig-Holstein, Niedersachsen, Baijeri, Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Brandenburg, Mecklenburg-Länsi-Pommeri, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Kreikka	Traakia, Itä-Makedonia, Keski-Makedonia, Länsi-Makedonia, Thessalia, Epirus, itäinen Sterea Hellas, läntinen Sterea Hellas, Peloponnesos
	Ranska	Akvitania, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Champagne-Ardenne, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Pays-de-Loire, Centre, Poitou-Charente, Bretagne, Languedoc-Roussillon, Normandia, Bourgogne, Nord-Pas-de-Calais, Picardie ja Île-de-France
	Italia	Friuli, Veneto, Lombardia, Piemonte, Toscana, Marche, Umbria, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Apulia ja Calabria
	Espanja	Extremadura, Andalusia, Kastilia-León, Kastilia-La Mancha
	Portugali	Beira Interior, Ribatejo Oeste, Alentejo, Azorien itsehallintoalue
	Itävalta	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
II. *Light air cured*	Belgia	Flanderi, Hainaut, Namur, Luxemburg
	Saksa	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Baijeri, Brandenburg, Mecklenburg-Länsi-Pommeri, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Kreikka	Itä-Makedonia, Keski-Makedonia, Länsi-Makedonia, Thessalia
	Ranska	Akvitania, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Pays-de-Loire, Centre, Poitou-Charente, Bretagne, Bourgogne ja Languedoc-Roussillon, Champagne-Ardenne, Île-de-France
	Italia	Veneto, Lombardia, Piemonte, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Apulia, Sisilia, Friuli, Toscana, Marche
	Espanja	Extremadura, Andalusia, Kastilia-León, Kastilia-La Mancha
	Portugali	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Duero e Minho, Trás-os-Montes, Azorien itsehallintoalue
	Itävalta	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
III. *Dark air cured*	Belgia	Flanderi, Hainaut, Namur, Luxemburg
	Saksa	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Baijeri, Brandenburg, Mecklenburg-Länsi-Pommeri, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen

Lajikeryhmä asetuksen (ETY) N:o 2075/92 mukaisesti	Jäsenvaltio	Tuotantoalueet
	Ranska	Akvitania, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne-Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace-Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Normandia ja Bourgogne, Réunionin saari
	Italia	Friuli, Trentino, Veneto, Toscana, Lazio, Molise, Campania, Apulia, Sisilia
	Espanja	Extremadura, Andalucia, Kastilia-León, Kastilia-La Mancha, Valencia, Navarre, Rioja, Katalonia, Madrid, Galicia, Asturias, Cantabria, Campezon alue Baskimaassa, La Palma (Kanariansaaret)
	Itävalta	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
IV. *Fire cured*	Italia	Veneto, Toscana, Umbria, Lazio, Campania, Marche
	Espanja	Extremadura, Andalusia
V. *Sun cured*	Kreikka	Länsi-Makedonia, Thessalia, Epirus, itäinen Sterea Hellas, läntinen Sterea Hellas, Peloponnesos, Traakia ja saaret
	Italia	Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Apulia ja Sisilia
VI. *Basmas*	Kreikka	Traakia, Itä-Makedonia, Keski-Makedonia, Länsi-Makedonia, Thessalia läntinen Sterea Hellas
VII. *Katerini* ja sen kaltaiset lajikkeet	Kreikka	Itä-Makedonia, Keski-Makedonia, Länsi-Makedonia, Thessalia, Epirus, itäinen Sterea Hellas, läntinen Sterea Hellas
VIII. Perinteinen *Kaba Koulak, Elassona, Myrodata d'Agrinion, Zichnomyrodata*	Kreikka	Itä-Makedonia, Keski-Makedonia, Länsi-Makedonia, Thessalia, Epirus, itäinen Sterea Hellas, läntinen Sterea Hellas, Peloponnesos ja saaret, Traakia

LIITE III

VÄHIMMÄISLAATUVAATIMUKSET

Tupakan, josta voidaan myöntää asetuksen (ETY) N:o 2075/92 3 artiklassa säädettyä palkkiota, on oltava kyseiselle lajikkeelle tyypilliset ominaisuudet huomioon ottaen laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, eikä siinä saa olla:

a) lehtien palasia;

b) lehdissä pahoja raesateiden aiheuttamia vaurioita;

c) lehtiä, joissa vakavia virheellisyyksiä ja joiden pinta-alasta yli kolmasosa on vahingoittunut;

d) lehtiä, joiden pinta-alasta taudit tai hyönteiset ovat vaurioittaneet yli 25 prosenttia;

e) lehtiä, joissa on torjunta-aineiden jäämiä;

f) lehtiä, jotka eivät ole kypsiä tai jotka ovat selvästi vihreitä;

g) jäätyneitä lehtiä;

h) homehtuneita tai mädäntyneitä lehtiä;

i) lehtiä, joiden suonet eivät ole kuivuneet, ovat kosteat tai mädäntyneet tai joiden lehtiruodit ovat liian paksut tai voimakkaat;

j) versoista lähtöisin olevia lehtiä;

k) lehdissä lajikkeelle epätavallista hajua;

l) lehdissä maata;

m) lehtiä, joiden kosteuspitoisuus ylittää yli 4 pisteellä liitteessä IV vahvistetun kosteuspitoisuuden.

LIITE IV

ASETUKSEN 15 ARTIKLASSA TARKOITETUT KOSTEUSPITOISUUDET

Lajikeryhmä	Kosteuspitoisuus (%)
I. *Flue cured*	16
II. *Light air cured*	
Saksa, Ranska, Belgia, Itävalta, Portugal — Azorien itsehallintoalue	22
Muut jäsenvaltiot ja muut Portugalin hyväksytyt tuotantoalueet	20
III. *Dark air cured*	
Belgia, Saksa, Ranska, Itävalta	26
muut jäsenvaltiot	22
IV. *Fire cured*	22
V. *Sun cured*	16
VI. *Basmas*	16
VII. *Katerini*	16
VIII. Perinteinen *Kaba Koulak, Elassona, Myrodata d'Agrinion, Zichnomyrodata*	16

LIITE V

A. **Palkkion jakamista koskeva yksityiskohtainen sääntö**

1. Palkkio koostuu seuraavista osista:

   — erityistuki = 2 prosenttia palkkiosta,

   — tuen muuttuva osa = tuen prosenttiosuus, jota mukautetaan lajikeryhmittäin ja jäsenvaltioittain, siten kuin se on vahvistettu seuraavassa B kohdassa ja noudattaen tämän asetuksen 15 artiklan 1 kohdan säännöksiä,

   — palkkion kiinteä osa = erotus, joka jää jäljelle, kun palkkiosta on vähennetty rahaston osuus ja palkkion muuttuvaan osaan on lisätty erityistuki.

2. Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettu lisätuki lisätään palkkion kiinteään osaan.

B. **Muuttuvan osan ja palkkion välinen suhde**

1999

	I Flue cured	II Light air cured	III Dark air cured	IV Fire cured	V Sun cured	Muut		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italia	20 %	20 %	20 %	20 %	25 %			
Kreikka	20 %	20 %			25 %	15 %	15 %	15 %
Espanja	20 %	20 %	20 %	20 %				
Portugali	20 %	20 %						
Ranska	20 %	20 %	20 %					
Saksa	20 %	20 %	20 %					
Belgia		20 %	20 %					
Itävalta	20 %	20 %	20 %					

2000

	I Flue cured	II Light air cured	III Dark air cured	IV Fire cured	V Sun cured	Muut		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italia	25 %	25 %	25 %	25 %	35 %			
Kreikka	25 %	25 %			35 %	20 %	20 %	20 %
Espanja	25 %	25 %	25 %	25 %				
Portugali	25 %	25 %						
Ranska	25 %	25 %	25 %					
Saksa	25 %	25 %	25 %					
Belgia		25 %	25 %					
Itävalta	25 %	25 %	25 %					

Satovuosi 2001 ja sitä seuraavat satovuodet

	I Flue cured	II Light air cured	III Dark air cured	IV Fire cured	V Sun cured	Muut		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italia	35 %	35 %	40 %	32 %	45 %			
Kreikka	35 %	35 %			45 %	30 %	30 %	30 %
Espanja	35 %	35 %	40 %	32 %				
Portugali	35 %	35 %						
Ranska	35 %	35 %	40 %					
Saksa	35 %	35 %	40 %					
Belgia		35 %	40 %					
Itävalta	35 %	35 %	40 %					

C. **Palkkion muuttuva osa**

Palkkion muuttuva osa muodostuu seuraavasti:

[A/summa (QL × PP)] × (QL × PP).

A on tuottajaryhmittymän käytettävissä oleva palkkion muuttuvan osan kokonaismäärä lajikeryhmää kohti, QL erää kohti toimitettu määrä ja PP tuottajaryhmittymän kunkin jäsenen ostohinta erää kohti kyseisen ryhmän osalta.

Tuottajaryhmittymän on jaettava kullekin lajikeryhmälle käytettävissä oleva palkkion muuttuvan osan kokonaismäärä erää kohti toimitettujen määrien summalla kerrottuna kunkin erän ostohinnalla. Tämän jaon osamäärä kerrotaan tulolla, joka saadaan kertomalla kunkin erän määrä sen ostohinnalla. Niiden erien, joista on maksettu vähimmäishinnan ja kultakin tuottajaryhmittymän viljelemältä lajikeryhmältä 40 prosentilla korotetun vähimmäishinnan välille jäävä hinta, palkkion muuttuva osa on nollan suuruinen.

LIITE VI

YHTEISÖN MENETELMÄT RAAKATUPAKAN KOSTEUSPITOISUUDEN MÄÄRITTÄMISEKSI

I. KÄYTETTÄVÄT MENETELMÄT

A. *Beaudesson-menetelmä*

1. Laitteisto

Beaudesson EM 10 -uuni

Sähköinen kuivain kuumailmalla, jossa ilma läpäisee kuivattavan näytteen pakotetulla konvektiolla erityisen jäähdytintuulettimen avulla. Kosteuspitoisuus määritetään punnitsemalla ennen ja jälkeen kuivauksen, vaaka kalibroituna siten, että käytetty 10 gramman massa antaa lukeman, joka vastaa suoraan kosteuspitoisuuden arvoa prosentteina (%).

2. Menettely

Punnitaan 10 gramman annos astiassa, jonka pohjassa on reikiä, laitetaan sitten kuivauskolonniin, jossa sitä kannattelee spiraalimainen rengas. Uuni kytketään päälle viideksi minuutiksi, minkä aikana kuuma ilma kuivattaa näytteen noin 100 °C:n lämpötilassa. Viiden minuutin jälkeen automaattiajastin pysäyttää prosessin. Kuivausprosessin lopussa sisäänrakennetun lämpömittarin antama ilman lämpötila kirjataan ylös. Näyte punnitaan: sen kosteuspitoisuus luetaan suoraan ja korjataan tarvittaessa lisäämällä tai vähentämällä prosentin kymmenesosia lämpötilalukeman mukaisesti käyttäen laitteen kiinteää asteikkoa.

B. *Brabender-menetelmä*

1. Laitteisto

Brabender-uuni

Sähköinen kuivain, joka koostuu termostoidusta sylinterinmuotoisesta kammiosta, jota tuuletetaan pakotetulla konvektiolla, ja johon laitetaan samanaikaisesti 10 metalliastiaa, joista kukin sisältää 10 grammaa tupakkaa. Nämä astiat asetetaan levylle, jota voidaan pyörittää keskeltä käsipyörällä kymmeneen eri asentoon siten, että kukin astia voidaan kuivaamisen jälkeen siirtää peräjälkeen laitteen sisällä sijaitsevalle punnituspaikalle: vipujärjestelmän avulla astiat voidaan asettaa peräkkäin sisäänrakennettuun vaakavarteen ilman, että näytteitä tarvitsee poistaa kammiosta. Vaaka on varustettu optisella mittarilla, ja se antaa suoran lukeman kosteuspitoisuudelle. Laitteeseen kiinnitettyä toista vaakaa käytetään ainoastaan alkuannosten valmistukseen.

2. Menettely

Termostaatti säädetään 110 °C:een.

Kammioon säädetään vähintään 15 minuutin esilämmitys.

Punnitaan 10 annosta 10 gramman määrinä.

Täytetään uuni.

Näytteitä kuivataan 50 minuuttia.

Luetaan punnitustulokset karkeiden kosteusarvojen määrittämiseksi.

C. *Muut menetelmät*

Jäsenvaltiot voivat käyttää muita mittausmenetelmiä, jotka perustuvat erityisesti kyseisen erän sähkövastuksen tai dielektristen ominaisuuksien määritykseen, sillä edellytyksellä että tulokset kalibroidaan edustavan näytteen tutkimukseen perustuen A ja B kohdassa tarkoitettuja menetelmiä käyttäen.

II. NÄYTTEEN OTTO

Tupakanlehtien näytteenotossa noudatetaan seuraavaa menettelyä niiden kosteusarvojen määrittämiseksi käyttäen yhtä I.A ja B kohdassa tarkoitetuista menetelmistä.

1. Näytteiden valinta

Jokaisesta paalista valitaan suhteessa sen painoon oleva määrä lehtiä. Lehtien määrän on oltava riittävä edustaakseen asianmukaisesti koko paalia.

Näytteen on sisällettävä yhtä suuret määrät lehtiä paalin ulko-osasta, keskeltä ja näiden välistä.

2. Sekoittaminen

Kaikki valitut lehdet sekoitetaan keskenään muovisäkissä, ja muutama kilogramma niitä silputaan (leikeleveys 0,4 – 2 mm).

3. Näytteenoton esikäsittely

Silppuamisen jälkeen tupakka sekoitetaan huolellisesti ja otetaan edustava näyte.

4. Mittaukset

Mittaukset on suoritettava kokonaisuudessaan näin esikäsitellystä näytteestä ja varotoimenpiteitä on noudatettava, jotta:

— kosteuspitoisuus ei muutu (ilma- ja vesitiivis säkki tai astia),

— tasakoosteisuus ei häviä säkistä tai silppuamisen poiston aikana.

III. NÄYTTEENOTON MÄÄRÄ JA TIHEYS SEKÄ MUKAUTETUN PAINON LASKUTAPA

— Raakatupakan kosteuspitoisuuden määrittämiseksi otettavien näytteiden määrän on oltava kustakin erästä vähintään 3 näytettä tuottajaa ja lajikeryhmää kohti. Tuottaja ja ensimmäisen jalostusasteen yritys voivat pyytää tupakan toimituksen yhteydessä, että näytteitä otetaan enemmän.

— Saman päivän aikana lajikeryhmää kohti toimitetun tupakan painoa mukautetaan mitatun kosteuspitoisuuden keskiarvon perusteella. Palkkioon oikeutetun tupakan painoa ei mukauteta, jos mitattu kosteuspitoisuuden keskiarvo on yli yksi pistettä vähemmän tai enemmän viitekosteuspitoisuuteen nähden.

— Mukautettu paino on: Lajikeryhmää kohti yhden päivän aikana toimitetun tupakan kokonaisnettopaino × (100 - kosteuspitoisuuden keskiarvo) / (100 - kyseisen lajikkeen viitekosteuspitoisuus). Kosteuspitoisuuden keskiarvon on oltava kokonaisluku, jota on pyöristetty alaspäin seuraavaan kokonaislukuun silloin kun desimaalin arvo on 0,01 – 0,49 tai ylöspäin seuraavan kokonaislukuun silloin kun desimaalin arvo on 0,50 – 0,99.